№ 268. Kraków 20 Listopada — Czwartek. Rok 1856.

Dziennik wychodzi co dzień rano wyjąwszy poniedziałki i dni następujące po świętach.
Dodatek [illegible]ęczny wychodzi z ostatnim dniem każdego miesiąca.

Przedpłata na Dziennik „Czas“

| w Krakowie | | w Państwie Austryackiem (pocztą) | |
|---|---|---|---|
| rocznie | złr. 16 | rocznie | złr. 20 |
| półrocznie | „ 8 | półrocznie | „ 10 |
| kwartalnie | „ 4 | kwartalnie | „ 5 |
| miesięcznie | „ 1 30 kr. | miesięcznie | „ 2 |

[illegible] na Dziennik „Czas“ z „Dodatkiem“

| w Krakowie | | w Państwie Austryackiem (pocztą) | |
|---|---|---|---|
| roc[illegible] | złr. 26 | rocznie | złr. 30 |
| półr[illegible] | „ 13 | półrocznie | „ 15 |
| kwa[illegible] | „ 7 | kwartalnie | „ 8 |

Na sam „Dodatek“ prenumerować niemożna

# CZAS

Przyjmują się do umieszczania w Inseratach:
OGŁOSZENIA, ODEZWY, UWIADOMIENIA, DONIESIENIA wszelkiego rodzaju, tyczące się przemysłu, handlu, rolnictwa, sprzedaży, kupna, dzierżaw itp. za opłatą:
od wiersza drobnego za jednorazowe umieszczenie po 4 kr., za następne po 3 kr.
Do każdego inseratu załączone być winno 10kr. na opłatę stęplową za każdorazowe umieszczenie.
Listy z pieniędzmi prenumeracyjnemi i inseratowemi przesyłane być winny franko do Biòra Expedycyi Czasu.
Listy reklamacyjne niezapieczętowane nieulegają frankowaniu.
Listy niefrankowane nieprzyjmują się.
☞ Numer pojedynczy dziennika kosztuje 5 kr.

## Kraków 19 listopada.

Jest to rzeczą właściwą ruchom rewolucyjnym, którym wygrana chwilowo przyznaną została, że ludzie wyniesieni nagle tym ruchem do władzy usiłują bezzwłocznie tenże sam ruch przytłumić i największe dalszym jego następstwom stawiają zapory. Wypływa to z natury rzeczy. Każdy człowiek będący u steru władzy, stara się aby mógł rządzić; z rewolucyą dokonać tego nie zdoła. Zrywa więc z nią, jakkolwiek jest nieraz jéj oblubieńcem, walczy, aby ochronić to czego ona jeszcze nie wywróciła, a częstokroć, aby przywrócić to co już obalone, bo rewolucya w chwili działania nie trzyma miary, burzy nieraz istotne żywioły władzy, żywioły bez których żaden mąż stanu obejść się nie może.

W takowéj walce różni rozmaite wybierają drogi, które wszelako zwykle prowadzą do jednego celu, to jest do upadku. Ludzie, których rewolucye do władzy wyniosły, nigdy się prawie utrzymać długo nie zdołają. Nowy tego przykład dostarcza Hiszpania. Espartero chciał rządzić za pomocą rewolucyi, chciał ją oszukać; upadł, bo pokonać można rewolucyę, ale oszukać się ona nie da. O'Donn ll chciał rządzić obok rewolucyi, i to się nie udało. Rządy jego były słabe, bo nieukontentowanie było ogólne. Miał przeciw sobie i stronników rewolucyi czyli progresistów, bo nie dość działał w ich kierunku; miał także sobie przeciwnych stronników reakcyi, bo widziano jego dla rewolucyi oględność. Na stronnictwo umiarkowanych w chwilach przesilenia nigdy rachować nie można, doświadczył tego najlepiéj Ludwik Filip. Nadto każdy człowiek, którego rewolucya na czele rządu stawia zachowuje pewną właściwą cechę, któréj nigdy zatrzeć nie potrafi, jakkolwiek działać będzie. Pozostanie on zawsze rewolucyjnym człowiekiem, a jako taki, albo przez jednych uważany będzie za niewdzięcznika wyrzekającego się téj właśnie rewolucyi, któréj władzę zawdzięcza; albo przez drugich za burzyciela, który zawsze sprzyja otwarcie czy skrycie rewolucyi i jéj stronnikom. O trzecich nie ma mowy. Dwie skały pełne niebezpieczeństw są zawsze na owéj drodze porewolucyjnéj: to jest rewolucya i reakcya. Espartero i O'Donnell chcieli je ominąć: doświadczyli tego samego losu, co ich liczni poprzednicy.

Narwaez jak się zdaje inną obrał drogę, prawda, że nie jest to człowiek rewolucyjny, ale zawsze człowiek ruchu z r. **1845**. Śmiało zajrzał on w oczy rewolucyi, i nawę rządową skierował w stronę reakcyi. Walczy więc z jedném głównie niebezpieczeństwem, to jest walczy przeciw zbytecznéj reakcyi. Nieobawia się jednak tego zarzutu, i znać we wszystkich jego rozporządzeniach, że silna ręka objęła ster władzy. Niechce on zwalczyć rewolucyi za pomocą jéj stronników i wszystkich ich oddala od urzędów. Wywołałoby to wielką zapewne opozycyę, gdyby Hiszpania do takowych nagłych zmian nie była od niejakiego czasu przyzwyczajoną. Znosi jedne po drugich rozporządzenia i ustawy rewolucyjne, to jest te, jakie zapadły od **1854** roku; i to byłoby niebezpiecznie, gdyby Hiszpania była mniéj monarchiczną i mniéj katolicką. Przywraca stan rzeczy taki jaki był w r. **1845**; i to mogłoby stać się przyczyną wielkiego nieukontentowania. Ale Narwaez jest człowiekiem ruchu z **1845** roku; nie wypiera się tego wcale: przeciwnie, zaraz przy objęciu władzy dał poznać, że przy dawniejszych pozostał opiniach, że według znanych zasad rządzić Hiszpanią zamierza.

Nie obejdzie się zapewne bez pewnych koncesyj, bo wątpić można, aby dziesięć lat i to lat rewolucyjnych, można z dziejów krajowych wymazać. Mówią, że kortezy mają być zwołane, w tém zgromadzeniu ukaże się dopiero, jakich to ustąpień Hiszpania w **1856** r. żądać będzie od pierwszego ministra Królowéj Izabelli. Bądź co bądź, Hiszpania przedstawia ciągle epizod rewolucyjny, tém ciekawszy, że w téj kolei naród może się zabłąkać do tego stopnia, iż sam podobno nie będzie wiedział w końcu czego sobie życzy ani dokąd dąży.

## Korespondencya Czasu.

**Wiedeń** 17 listopada.

ꙍ Nie ma jeszcze wyraźnych dowodów zupełnego porozumienia się Francyi z Anglią i Austryą co do Bołgradu i wysp Wężowych, lecz to pewna, że zagrożona z tego względu chwilowo przyjaźń między Anglią i Francyą utrzymaną została utwierdzając pewność wykonania traktatu bez dotknięcia godności Rosyi i słuszności. Cesarz Napoleon dał miarę tego ostatecznego załatwienia sporu, mówiąc o złagodzeniu wykonania pewnych cierpkości tego traktatu. Gabinet angielski upierał się przy słowie. Austryi idzie głównie o zabezpieczenie żeglugi na Dunaju. Na tę zasadę zgodziła się Rosya dawniéj; uznała ją w traktacie i zrobi zapewne to wszystko, co z jéj rzetelnych i dobrych chęci wypłynąć naturalnie musi. Można przeto być pewnym, że negocyacye w téj mierze do pomyślnego doprowadzą wszystkie strony skutku.

Wczoraj był wielki obiad u NN. Państwa. Znajdowali się na nim wszyscy ministrowie, hr. Lanckoroński, książę Karol Lichtenstein, fmpor. hr. Grünne i damy tych urzędników, tudzież ambasador francuzki z żoną, ambasador turecki, sir Hamilton Seymour, hr. Bile Brahe poseł duński z żoną, posłowie rosyjski z żoną, bawarski, saski, belgijski, holenderski i neapolitański. Ten ostatni miał sam jeden zaszczyt znajdować się przy stole środkowym, gdzie siedziała cała wysoka rodzina cesarska. Hr. Lanckoroński naprzeciw N. Pana, książę Petrulla naprzeciw N. Pani i inni wysocy dygnitarze państwa naprzeciw innych osób rodziny cesarskiéj. Przy dwóch stołach bocznych, gdzie siedzieli inni urzędnicy i posłowie zagraniczni, pierwsze dwa miejsca zajmowali baron i baronowa de Bourqueney. N. Pan rozmawiał długo z tym ostatnim, a potem z księciem Petrulla, z baronem de Budberg i z posłem angielskim.

Ministrowie neapolitańscy w Paryżu i Londynie otrzymali swe paszporta i wyjadą do Brukseli.

Listy z Petersburga donoszą, że margrabia Grillo mąż sławnéj artystki dramatycznéj p. Ristori był na polecenie tutejszego posła neapolitańskiego księcia Petrulla przedstawiony przez księcia Reggino księciu Gorczakowowi, jenerałowi Godunow dyrektorowi teatru i że spodziewa się, że pani Ristori znajdzie w téj stolicy godne swego talentu przyjęcie.

**Paryż** 14 listopada.

L*** Z niewypowiedzianą rozkoszą czytamy w *Czasie* wiadomość o nieoszacowanych zbiorach Pawlikowskiego i wszystko to co archeologiczne pamiątki naszego kraju chroni od zupełnéj zatraty. Jeszcze stoimy u przedsionka przyszłości, która nam zwiastuje za pośrednictwem nauki i sztuki nowe cuda przyrodzenia, czarodziejską ręką stawia gmachy, pola i łany zamienione w ogrody wiecznie kwitnące, jednem słowem, ów raj ziemski, o którym S. Ireneusz powiada, że przy spełnieniu się ostatecznych czasów dany będzie w posiadanie ludziom dobréj woli. Tu fantazya może swobodnie przebiegać po za krańce nawet samego prawdopodobieństwa, bo nasz wiek XIX ledwie do połowy swych lat doszedłszy, tysiącem odkryć dotąd nieznanych, ostrzega nas, iż nam niegodzi się wątpić o niczem i prawie wierzyć musimy słowom umierającego S. Simeona, że w istocie zbliża się ku nam wiek złoty. Ale te zdobycze w materyalnéj dziedzinie mając z duszy naszéj wygonić dzisiaj i potem wszelkie uczucie świeżéj czci dla przeszłości, mamyż ją z myśli naszéj wyrugować jako niemiłego świadka niewdzięczności naszéj dla minionych wieków? Skarga na Szwedów i Tatarów, na bezprzestanne wojny, dla których ziemia nasza była zawsze otwartym placem, służy nam za usprawiedliwienie obojętności z jaką patrzymy na niknące z każdym dniem resztki pozostałych ruin zamków, na świątynie Pańskie, które czas jednako jak tamte niszczy, jeśli śpiąca niedbałość nienadbieży ku ich ochronie. Tem boleśniéj przychodzi mi przyganiać naszym wadom, kiedy tu we Francyi i po innych stronach Europy, widzę niezmordowane starania prawie odbudowania wszystkiego, co starość nachyliła ku upadku, co bezbożna ręka w ostatnich latach zeszłego wieku usiłowała wydrzeć następnym pokoleniom. Tu w Paryżu niemasz ani jednéj dawnéj świątyni, któraby dziś nie wyglądała okazaléj i strojniéj, niżeli nią była w swojem nastaniu, tu dawne historyczne zamki i gmachy zdają się być jeszcze mieszkaniem swoich zmarłych królow, baronów, tu gdy konieczność zmusza do obalenia staréj budowy, niewprzód dzieło zniszczenia rozpoczną aż nim za pomocą fotografii, rysunku, najdokładniejszych opisów nie zostawią w archiwach państwa jéj przedśmiertnego obrazu. Tak sobie w téj chwili postępują z policyjnym gmachem Conciergerie zwanym od strony ulicy Jerozolimskiéj. Konserwatorowie mianowani od rządu pilnie strzegą powierzonych swéj pieczy monumentów krajowych i odpowiedzialni są za każdą cegiełkę wyjętą z murów dawnych, za każdy kamień z rozwalonych już ruin. A u nas?... Albož to rząd z mniéj troskliwem staraniem działał kiedy starożytne pomniki poruczył opiece wybranych mężów znanych z nauki i obywatelskiéj gorliwości? I cóż te usiłowania pomogą na obojętność, z jaką patrzymy na ruinę naszych kościołów, tych naszych kronik dziejowych? Jeszcze nikt niezubożał budową kościoła i jestem pewien, że nie funduszów, ale dobréj chęci braknie do zajęcia się naprawą uszkodzonych części tych świątyń. Wszakże na utrzymanie niektórych kaplic są dawne zapisy, a jeśli tych niewystarcza, jedno odezwanie się duchowieństwa niedostatek ten zapełni. Tylko trzeba, aby publiczność miała przekonanie, że wszelka restauracya będzie pojęta z całą znajomością jéj dzisiejszych wymagań i dokonana pod dyrekcyą nie cieśli, ale architekta. Kiedy po wzięciu stolicy wschodniego państwa Mahmud II wszedł do pałacu carogrodzkich Cesarzów powtórzył wiersz poety perskiego: „W mieszkaniach królów, w siedliskach władzy rządowéj wije pająk pajęczynę, a puszczyk bezpiecznie na murach gmachów spoczywając wydaje głos ostrzeżenia.“

Starajmy się zrozumieć ten głos ostrzeżenia, słusznéj skargi naszych następców, słuszniejszego nadeń obwinienia o nieprzebaczoną winę obrazy majestatu przeszłości.

---

**C. k. Minister spraw zagranicznych w porozumieniu się z c. k. Ministrem handlu udzielił tymczasowo Karolowi Majewskiemu aktuaryuszowi urzędu powiatowego w Sadagórze posadę aktuaryusza etatowego przy c. k. ajencyi w Jassach.**

---

**Wiedeń 18 listopada. Według depeszy telegraficznéj z dnia wczorajszego N. Państwo przybyli o godz. 1½ w południe do Gradcu, gdzie w dworcu kolei przyjmowani byli przez Namiestnika i władze cywilne i wojskowe w obec licznie zgromadzonego ludu; po śniadaniu udali się Cesarstwo Jmć o godz. 2½ w dalszą podróż do Lublany. W orszaku N. Państwa znajdują się pierwszy adjutant ces. fmp. hr. Grünne, adjutant fmp. bar. Kellner, jenerałowie bar. Schlitten i bar. Müller, adjutanci służbowi ks. Karol Liechtenstein, hr. Königsegg, ks. Hohenlohe i t. d. następnie wyżsi urzędnicy dworu, damy dworskie, straże dworskie i służba. N. Państwo przepędzą wtorek i środę w Lublanie, a wedle wydanego w Tryeście programu uroczystości,** *odbędą wjazd do tego miasta we czwartek 20go.*

**W sobotę składali burmistrz Wiednia z delegacyą JCW. Arcyksięciu Karolowi Ludwikowi i żonie jego księżnie Małgorzacie, powinszowanie w imieniu miasta Wiednia z okazyi ich zaślubin.**

**N. Pan pismem swojem gabinetowem z d. 16go b. m. zamianował c. k. tajnego radcę i radcę państwa Norberta Purkhart wiceprezydentem Rady państwa.**

**— Jlny gubernator królestwa Lombardzko-weneckiego marszałek hr. Radecki, dozwolił wychodźcy politycznemu Franciszkowi Sadis wrócić do kraju i odzyskać prawo obywatelstwa.**

**— Fmp. bar. Mamula Namiestnik Dalmacyi po długim w Wiedniu pobycie tyczącym się podobno sprawy Czarnogórskiej wrócił do Zadry; natomiast przybył do Wiednia ajent angielski, który objeżdżał Czarnogórę p. Marier jeden z członków poselstwa angielskiego w Wiedniu.**

**— Ważniejsye ustępy programu przyjęć Cesarstwa Jmć w Tryeście, wymieniają następujące szczegóły: N. Państwo odprawią wjazd swój do Tryestu 20go. Na wiadomość telegraficzną o zbliżeniu się N. Państwa, na wzgórzu Piotrowem zbierze się rada miejska. Za ukazaniem się N. Państwa wywieszoną będzie chorągiew, która będzie znakiem do dania ognia z dział wzdłuż morza z warowni pobrzeżnych, ze zamku i ze statków wojennych w porządku przepisanym przez program wojskowy. Za przybyciem N. Państwa kompania milicyi (straży obywatelskiéj) stanie pod bronią, a muzyka grać bę-**

---

## CZĘŚĆ LITERACKO-ARTYSTYCZNA.

## TYGODNIK WARSZAWSKI.

### XLV.

Trajedya i pani Ristori — Pani Ristori i Salon — Wspomnienie.

Gdybym i dzisiejszy przegląd ubiegłego tygodnia zaczął, albo skończył od Ristori, toby nie jeden może z czytelników zapytał: — A pokiż tego będzie? — Tymczasem prosiemy na chwilę do Warszawy, aby zobaczyć co cię dzieje. Pięć już było przedstawień, w których ta artystka wystąpiła z truppą swoją na tutejszym wielkim Teatrze, grając rozumie się po włosku. Przedstawienia te są: Marya Stuart, Medea, La Locandiera, Mirra i Francesca da Rimini; a na siódme nadzwyczajne i nieobjęte poprzednim programem, w kilka godzin po ogłoszeniu już nie można było dostać biletów. Szóste z kolei, czyli powtórzenie na żądanie tragedyi Maryi Stuart, zapowiedziane na Niedziele, a ostatnie Pia di Tolomei nazajutrz. Rosamunda tylko wyszła z programu a na jéj miejsce dana Francesca.

Teraz gdzie chcecie rzucić okiem, czy przed kassę teatralną w dniu przedstawienia, czy na samo przedstawienie. Naturalnie, że w kassie niema biletów do lóż i krzeseł, bo te posiadają już abonenci sześciu niedziel, ale za to bilety galeryowe i paradyzowe te same zupełnie co krzesłowe, odgrywają dziś rolę. Te ostatnie po wyjściu z kassy podskakują w cenie jak papiery na giełdzie i czasem do wysokości ośmiu złotych dochodzą.

Przy saméj zaś kassie niepodobna jest współubiegać się o nie, taki napływ jest konkurentów z barczystemi plecami. Przy kassie kolei żelaznéj już istnieje nakształt tego jak przy kassach w Paryżu i innych miastach ogrodzenie, gdzie wchodząc po jednéj osobie, każdy bez bijatyk i roztrącań dostanie się do kassyera. Taki szturm do teatralnéj kassy rozpoczyna się już zwykle od rana na godzinę przed otwarciem kassy i trwa ciągle aż do rozebrania wszystkich biletów. Są tacy których nie tylko sam talent artystki wabi do teatru, unoszą się oni i nad tragedyą, tylko nie wiemy czy dobrze, czy źle zrozumianą.

Od lat prawie 30tu wiele z rodzajów literatury wyszło z użycia, takiemi są: bajka — satyra — epigramma i tragedya. Pierwsze z tych padły ofiarą nowéj estetyki, która płodów rozsądku i dowcipu do rzędu sztuki nieliczy; lecz ostatnia z odmiennéj wcale przyczyny zaniechaną została. Z natury albowiem swojéj, tragedya wcale się nieprzeciwi teoryi piękności, zasadzającéj sztukę na obrazowaniu; musiały zatém zajść ważniejsze przyczyny, podające w zapomnienie to gniazdo bohaterskich uczuć.

Grecya na wzór kamienia filozoficznego, wszystko zamieniła w złoto. Kiedy lud ateński zebrany na święto Dyoniza, słuchał hymnów śpiewanych na cześć tego bóstwa, kiedy potém dla rozrywki bawił się widowiskiem satyryczném, w którém satyry główny przyjmowały udział; lepsze głowy wpadły na myśl uszlachetnienia téj gminnéj zabawy. Wzięto zatém za przedmiot widowiska czyny świetne, lub charaktery wielkie z czasów bohaterskich i dziejów krajowych.

Tak Eschil wystawieniem Xerxesa uciekającego z pod Salaminy, wywołał wielki szał Ateńczyków. Tak krwawe przygody domu Agamemnona przejęły zgrozą lud, zebrany na obchód pierwszéj uroczystości w roku. Ale ten geniusz był wielce ubogi w środkach, kiedy tymczasem następca jego Sofokl przydał trzeciego działacza i chór wyobrażający publiczność, silniejszym węzłem z osnową tragedyi połączył. Prócz tego jeszcze Sofokl wyniósł swą sztukę do godności uczuć moralnych i wznioślejszych poświęceń.

Eurypid dla większego wrażenia na widzach, zwrócił swoją usilność na malowidło wszelkich namiętności i retoryzm sentymentalny, który dał powód dowcipnemu Arystofanesowi do wytknięcia uchybień i lekce ważenia współczesnego sobie artysty. Powiada on: że położywszy na jednéj stronie szali jeden wiersz Eschila, ten przeważy nie tylko wszystkie dzieła Eurypidesa, ale i samego autora z jego służącym. Owóż ten to Eurypid pomiędzy wielu innymi sztukami napisał Medeę, zbrodniarkę, która przy saméj zaraz ucieczce z domu rodzicielskiego, rozsiekała rodzonego brata na ćwierci, aby tym sposobem przeszkodzić pogoni ojcowskiéj. Nigdy też Medei tego autora nieliczono do dzieł wzorowych dramaturgii greckiéj, a nawet i do średnich.

Takiż sam los spotkał tę sztukę pióra Luciusza Anneusza Seneki, którego śmiałe i szlachetne myśli niepodniosły bynajmniéj z natury rzeczy zbrodniczego przedmiotu. Ależ — powie kto: — najpiękniejszy tragik włoski Alfieri, co energią ducha chciał zahartować w Wirginii, Tymoleonie, Brutusie i Zmowie panów, zniewieściałość współczesnych Włochów; co wypowiedział zaciętą wojnę miękkiemu dworakowi Metastazemu, jest także autorem Medei. Na to odpowiadamy: że Alfieri w twardéj lubo szlachetnéj duszy swojéj, ubiegał się za mocném wrażeniem i wybierał zwykle treść taką, w któréjby nie z działających osób, ale z siebie samego wielkie myśli wysnuwał. Pomimo jednak talentu swego, nie mógł i on z Medei bohaterskiego wydobyć ducha.

dzie hymn ludu. Podesta miejski na czele rady miejskiéj przyjmować będzie Cesarstwo Jmć i zaprosi do obejrzenia z pawilonu górnego tak miasta jak i morza. W ulicach miasta rozstawioną będzie młodzież szkolna, chłopcy z chorągwiami biało-czerwonemi, dziewczęta z biało-niebieskiemi. U bramy tryumfalnéj obok wielkich koszar, Cesarz Jmć przyjmować będzie uszanowanie od gubernatora wojennego na czele oficerów załogi, dziewczęta zbliżą się do N. Pani i podadzą jéj wiersze i kwiaty. Powóz cesarski i orszak N. Państwa od bramy tryumfalnéj jechać będzie wśród bicia dzwonów i salw artyleryi przez ulicę koszarową aż do kościoła ś. Antoniego, przed którym proboszcz z duchowieństwem znajdować się będzie, następnie przez ulicę ś. Antoniego, Corso i plac giełdowy, przez teatralną ulicę aż do rezydencyi cesarskiéj. Okna mieszkań prywatnych, sklepy i kramy po ulicach, którędy pochód będzie się odbywał, jak niemniéj w ulicach poprzecznych, mają być przystrojone w materye, chorągwie w barwach austryackich i bawarskich, zostawiając mieszkańcom przyozdobienie domów swych w sposób najodpowiedniejszy uroczystości i świadczący o patryotyzmie i dobrym smaku mieszkańców.

— Donieśliśmy byli, że Rada miasta Wiednia wręczyła temi dniami J. E. ministrowi spraw zagranicznych dyplom honorowy obywatelstwa, wedle uchwały jeszcze na dniu 29 maja rb. zapadłéj, lecz który z powodu robót kaligraficznych i oprawy swéj dopiero teraz wykończony został. Osnowa tego aktu jest następująca:

My Burmistrz i Rada gminna c. k. miasta stołecznego i głównego Wiednia, świadczymy niniejszem, jako:

Karol Ferdynand hrabia Buol Schauenstein, Prezes rady Ministrów, Minister domu cesarskiego i spraw zagranicznych, tajny radzca i szambelan, właściciel wielkiéj wstęgi orderów austryackich św. Stefana i św. Leopolda, kawaler orderu korony żelaznéj 1éj klasy, wielkiéj wstęgi francuskiego krzyża legii honorowéj i papieskiego orderu Piusa, kawaler orderu pruskiego orła czarnego i orła czerwonego 1éj klasy, król.-bawarskiego orderu ś. Huberta, ces.-rosyjskiégo orderu św. Aleksandra Newskiego i Orła białego, właściciel orderu ottomańskiego Medżidżie itd., mając jeszcze lat 18, rozpoczął w czerwcu 1815 r. zawód dyplomatyczny pod kierunkiem swego ojca hr. Rudolfa Buol Schauenstein, ówczesnego nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra w Kasselu i Hanowerze.

W szybkim postępie na wyższe posady, mianowany w marcu 1818 r. sekretarzem legacyi przy ces. poselstwie w Hadze, 1822 w Paryżu, 1824 w Londynie, a 1828 mianowany posłem w Karlsruhe.

Od r. 1837 piastował posadę poła w Stuttgardzie i Turynie, a potem w tym samym charakterze w 1848 r. w Petersburgu, a w 1851 r. w Londynie. Ztamtąd powołał go J. C. K. Ap. Mość w dzień zgonu ministra prezydenta księcia Feliksa Schwarzenberga do Wiednia i mianował go 11 kwietnia 1852 r. ministrem domu cesarskiego i spraw zagranicznych a zarazem prezesem rady ministrów.

Na tém wysokiém stanowisku, na które go powołało zaufanie zupełne naszego najłaskawszego Monarchy, hr. Buol rozwinął świetną i bogatą w skutki czynność swoją. Kierując sprawami zagranicznemi dowiódł w okolicznościach wydarzeń ostatnich czasów, siłną energię i doświadczoną roztropność męża stanu oświeconego jasnym poglądem i trafną znajomością rzeczy, a działaniu jego popartemu zbiegiem tylu osobliwych przymiotów, zawdzięczać po większéj części należy obecną polityczną potęgę Austryi pośród mocarstw europejskich, jak niemniéj przywrócenie pokoju powszechnego zakłóconego zawikłaniami europejskiemi.

Aby więc tak czcigodnemu mężowi stanu za tyle i tak wielkich usług wyświadczonych Monarsze i ojczyznie z wyszczególnieniem i poświęceniem, należne podzięki i powszechne poważanie wyrazić w sposób zaszczytny, My Burmistrz i Gmina postanawiamy:

Hrabiemu Karolowi Ferdynandowi Buol Schauenstein udzielić obywatelstwo honorowe ck. miasta stołecznego Wiednia i zasłużone imię jego zapisać w złotą księgę obywateli honorowych Wiednia.

W dowód czego wygotowaliśmy obecny dyplom, podpisaliśmy go i opatrzyli pieczęcią naszą.

Dan w Wiedniu 29 kwietnia 1856.

## Królestwo Polskie.

Obecnie kiedy towarzystwo żeglugi parowéj i handlu, o którego zawiązaniu się, celach i możebnych skutkach obszernie donieśliśmy, zamierza rozwinąć żeglugę parową nietylko na morzach Czarnem i Azowskiem, lecz nadto na rzekach do tych mórz wpadających: Dniestrze, Bohu, Dnieprze i Donie, — pracować zamyślają czynniéj nad uprzątnieniem przeszkod żeglugi na najważniejszéj z tych rzék, Dnieprze. Przeszkodami temi są porohy dnieprowe. Już oddawna usiłowano porohy te i skały podwodne usunąć lub ominąć rozmaitemi sposobami; a teraz zamierzają podobno dla uczynienia całego Dniepru żeglownym, przekopać kanał obchodzący porohy, lub oczyścić i rozprzestrzynić kanał już istniejący Falejewa. Wśród takich okoliczności zajmującym będzie wyjątek z listu koresdondenta *Kroniki warszawskiéj*, zawierający krótki opis tych porohów oraz prac i usiłowań jakie w rozmaitych czasach czniono by usunąć te przeszkody żeglugi na Dnieprze, który wówczas stał by się wyborną i wielką drogą wodną w głąb kraju, przerzynającą najżyzniejsze jego prowincye, gdy i dzisiaj nawet mimo trudności i niebezpieczeństw żeglugi, handel na Dnieprze szczególniéj wiosną jest bardzo ożywiony.

„Dniepr zaczyna bystry bieg swój przy ujściu do niego rzeki Taśminy pod miastem Kryłowem (w kijowskiéj gubernii), przebiega przestrzeń niewielką gub. Chersońskiéj poniżéj znanych z handlu miast Krukowa i Kremenczuka; przy wsi Trojeckiéj wchodzi do gub. Ekaterynosławskiéj i zwiększając ciągle swe wody, bocznemi wpadającemi doń rzekami, dochodzi czystem jeszcze korytem do powiatowego miasta Wierch-Dnieprowska. Ztąd to postrzegać się dają na brzegach rzeki i w korycie jéj granitowe skały wstrzymujące bieg wody i które choć tu jeszcze przedstawiają małe przeszkody dla żeglugi, jednak wymagają pewnéj ostrożności. Od miasteczka Nowy Kodak, te niewielkie dotąd skały zwiększają się i tworzą znane progi ciągniąca się przez werst 70 wzdłuż rzeki, aż do miasta Kiczkasy (w pow. Aleksandrowskim gubernii Ekaterynosławskiéj), zkąd już koryto Dniepru nieprzedstawia żadnego niebezpieczeństwa dla żeglugi....

Gdyby nie te tamy czyli progi kamienne, jużbyśmy oddawna widzieli czynnie działające statki parowe, łączące handel Baltyku z morzem Czarnem, a nieraz by pewnie i warszawskie parostatki do naszego portu zawitały. O zniesieniu progów Dnieprowych myślano nieustannie poczynając od Konstantego Porfirogeneta, różne przedsiebrano środki i za polskiego panowania, ale natura zawsze okazywała się silniejszą od sztuki. W roku 1781 kupiec Falejew był jednym z pierwszych którzy się temu poświęcili dla dobra ogółu; własnym kosztem usiłował on wykopać kanał w który sprowadzając część wód Dnieprowych chciał otworzyć statkom drogę unikając progów. Trudy jego nie były uwieńczone pomyślnym skutkiem, z przyczyny braku doświadczenia lub téż uchybień inżynierów; kanał był zbyt wązki dla przechodzących naładowanych bark, a szluzy które postawił u progu Nienasyteckiego tak były niedostateczne, że przy wezbraniu wód nie można było nic robić. Późniéj wojene działania w 1787 r. przeniesienie admiralicyi z Chersonu do Mikołajewa na Ingulec odwlekły czynność Falejewa od Dniepru i kanał ten został w zaniedbnaniu przez lat 10. W roku 1798 za panowania Cesarza Pawła odnowiono roboty w progach Dnieprowych; lecz wszystkie usiłowania okazały się daremnemi; kanał był niepraktyczny. — W roku 1805 główny zarząd nad robotami przy progach Dnieprowych poruczony został księciu de Richelieu, — za którego pośrednictwem, pomimo niesłychanych trudności, ogromnych kosztów, a szczególniéj nadzwyczajnego wezbrania Dniepru, z 19 na 20 stycznia 1806 r., który wszystkie roboty poniszczyło, w 1807 r. kanał Falejewa został mniéj więcéj oczyszczony przy ogromnych kosztach. Do połowy 1809 roku roboty około progów czynnie postępowały, lecz późniéj dla braku funduszów zostały zupełnie zaniedbane; w r. 1825 jenerał inżenieryi Bétancourt przedstawił projekt przeprowadzenia kanałów bocznych, na których koszta wymagał 8-milionów rub. assyg. Projekt ten dotychczas nieprzyszedł do wykonania.

Gdyby nie historya świadcząca ile pracowano nad usunięciem przeszkód dla żeglugi na Dnieprze, widząc dziś statki i łodzie przechodzące progi Dnieprowe z narażeniem ludzi i towarów, zaliczyć by można podania o tych trudach do podań bajecznych. Chęć zysku połączona z odwagą nadbrzeżnych mieszkańców Dniepru, sprawia, że co rok otrzymujemy na łodziach idących Dnieprem z głębi cesarstwa, jak się już gdzieindziéj powiedziało, oprócz drzewa budowlanego w tratwach, różnego rodzaju drobne towary, a w 1847 roku przy wielkich potrzebach zagranicą, spławiono nawet w znacznéj ilości siemie lniane, żyto i pszenicę.

Na przestrzeni 70 werst licząca 73 progi różnéj wielkości. Kodacki między wsiami Stary Kodak i Czaplą; Sarski naprzeciw ujścia do Dniepru rzeczki Mokréj Sury; Łochańska około wsi Wołoskie Futory; Zwaniecki około wsi tegoż nanwiska; tama Strzelecka; daléj próg Książęcy naprzeciw wsi Kozłowska; Woronowa tama; potem najważniejszy próg dwojako nazywany: Nejasytecki od ptaka rodzaju stepowego pelikana Nejasyta, który gromadami pokrywał skały wystające nad wodę, lub też Niejasyteński od słowa nienasycony, z przyczyny licznych ofiar które pochłaniał. Nazywam ten próg najważniejszym, bowiem wszystkie inne nieprzedstawiają tyle niebezpieczeństwa ile ten. Cała szerokość Dniepru w 186ciu sążniach zajęta jest tu skalistą groblą, w środku któréj między dwiema skałami formującemi niedługi korytarz takoż skałami usypany, znajduje się przejście którędy tratwy i barki w czasie tylko wielkiéj wiośnianéj wody przepływać mogą. Mieszkańcy wsi rządowych Staréj i Nowéj Kodackiéj przeznaczani są do przeprowadzania statków za niewielką opłatą przez próg Nejasytecki. Władza miejscowa ogląda budowę statku; rudel który dotąd służył zmienia się na ogromną kłodę, którą 15 do 18 ludzi z trudnością porusza, i tym sposobem podchodzą do przejścia, które ma szerokości od 20 do 30 sążni. Dniepr wstrzymany w swym biegu groblą 186ciu sążni długości, przedstawia się oku jakby spokojne jezioro. Przystęp do tego przejścia z przyczyny podwodnych kamieni jest cokolwiek kręty; flisak prowadzący statek powinien zwracać całą swoją uwagę, aby trafić na nurt rzeki, który przeprowadza statek przez przestrzeń mniéj więcéj jednéj wersty w kilku sekundach. Kupiec odesski pan A. prowadzący handel leśny, opowiadał mi, że w roku 1851 doprowadziwszy swe łodzie do progów, zdjęty ciekawością i chcąc doświadczyć wrażenia jakie robi podróż cieśniną Nejasytca, przedsięwziął ją na jednéj ze swych łodzi. Flisak wiozący go, chybił przecinając zbytnie nurt rzeki, a łódz porwana szybkim biegiem wody obróciła się na miejscu i tyłem zniesiona zostałą na dół.... bez szwanku. — Ktokolwiek wie co to są łodzie idące z Bańska, napełnione towarem, długości 15 sążni, szerokości w środku sążni 6 do 7 pojmie łatwo siłę prądu Nejasytca, który taki gmach odwrócił jak małe czółenko. Że niebezpieczeństo jest wielkie w przechodzie tego progu, świadczy zaprowadzona ostrożność poprzedzania każdego statku łodzią będącą w gotowości dla ratowania tonących. Mój podróżny bezwątpienia byłby korzystał z téj ostrożności gdyby miał czas, ale nim zdołał pojąć swe niebezpieczeństwo, już spostrzegł się u stóp progu.

Daléj następują progi:

Wowniski przy wyspie tegoż imienia; Budilski naprzeciw wsi Siemianówki; Tawołański około wyspy i głębokiego jaru tego imienia; Liczny, i nakoniec Wolny niższy i wyższy naprzeciw ujścia rzeczki Wolnéj.“

W końcu pisze korespondent, że właśnie w Odessie buduje p. Kulikowski parostatek „Dniepr“, który ma pływać na dolnym Dnieprze i utrzymywać związki między Chersonem a majętnością p. Kulikowskiego Kachówką, leżącą naprzeciw Berесławia i sławną jarmarkami.

## Niemcy.

Urzędowa *Korespondencya Pruska* pisze: „Dzienniki szwajcarskie z małym wyjątkiem dopuszczają się najgrubszych szkalowań na Prusy i Niemcy. Przewidzieć łatwo, że dzienniki neufchatelskie szczególnie się w tem przesadzają. Podobne postępowanie nie może i nie będzie naruszać praw Prusom przysługujących. Kto wymyśla i szkaluje, ten sam siebie tylko poniża. Rząd królewski nie da się tem sprowadzić z drogi poważnéj, na któréj ma po sobie prawo i która zapewni prawdzie zwycięstwo, a wierności zasłużone ocenienie.“ *Magd. Ztg* i *Hamb. Nachr.* za daleko zapewne się posuwają w swoich przypuszczeniach, mówiąc, że w razie gdyby Prusy w sprawie neufchatelskiéj nic nie wskórały na drodze dyplomatycznéj, zamierzają wtedy posłać trzy korpusy armii na granice Szwajcaryi i zająć w zakład Szafuzę, a potem koszta téj wyprawy policzyć Szwajcaryi. Wiadomo wszakże, że nietylko kraje południowo niemieckie i związek cały musiałyby dać na to swoje zezwolenie, ale że i Francya miałaby tu słówko do powiedzenia, nie mówiąc już o Anglii. Wszakże nie idzie tu o samą tylko stronę prawną téj sprawy, bo co do téj, to już orzekł protokół londyński; od przyznania jednak prawa do jego wykonania, krok daleki.

— We wtorek 18go miały się odbyć formalne swaty o rękę Anny królewnéj saskiéj dla księcia Ferdynanda następcy toskańskiego. Nadzwyczajny poseł W. księcia książe Carini, miał w tym przedmiocie uroczyste posłuchanie u króla Jana. Za parę dni spodziewają się w Dreznie W. księcia wraz z narzeczonym, a w d. 24 b. m. odbędzie się ślub.

## Dania.

Całe tutejsze dziennikarstwo—są słowa listu z Kopenhagi z 13go b. m. umieszczonego w *Hamb. Cor.*, zaalarmowane zostało notami mocarstw niemieckich. Ustawa dla ogółu monarchii na niepewność jest wystawiona, co u różnych stronnictw rozmaite wywołuje uczucia: absolutyści cieszą się, iż może upadnie konstytucyjna ustawa, lękają się wszakże, aby jednolitość państwa nie została wraz rozbitą; stronnictwo narodowe (duńskie) cieszyłoby się także z rozbicia jedności państwa, gdyby się nieobawiało upadku konstytucyonalizmu na korzyść rządu absolutnego. Szczególna rzecz, że większa część tutejszych dzienników myśli tylko o interwencyi Związku niemieckiego w celu uzyskania roszczeń zawartych w notach (co do sprzedaży dóbr narodowych w Księstwach i poddania konstytucyi ogólnéj pod obrady Stanów prowincyonalnych. P. R. Cz.), a żaden z dzienników niemyśli o wzbranianiu się Prus co do udziału w spłaceniu cła na Sundzie. Jedna z korespondencyj prowincyonalnych zarzuca prezesowi gabinetu pana Andrae, że sprawa spłacenia cła sundowego wmięszaną była w spory polityczne, kiedy ją tylko na drodze handlowo dyplomatycznéj załatwiać należało. Trudno wszakże przypuścić, jakby rzecz tę traktować bez wmięszania pobudek politycznych, skoro się tem zajmują ministrowie państw interesowanych. Nie wiadomo, czy noty sprowadzą zmianę gabinetu; trzeba zaczekać co wyniknie z posiedzeń rady tajnéj stanu, zanim się da co orzec pod względem stanowiska rządu. Wszelako z powodu choroby królewskiéj nastała zwłoka.

## Szwecya i Norwegia.

Donosiliśmy dawniéj już, że pod przewodem następcy tronu i namiestnika norwegskiego, obraduje komisya wojskowa mająca na nowo urządzić siły zbrojne połączonych królestw. Kiedy od traktatu wiedeńskiego wszystkie państwa europejskie powiększyły ogromnie siły zbrojne, Szwecya i Norwegia pozostały przy swojéj organizacyi wojskowéj, i siła zbrojna tych krajów wynosiła zaledwie 48,000 ludzi, z których dwie trzecie przypadało na Szwecyę, a jedna trzecia na Norwegię. Dopiero przymierze z państwami zachodniemi głównie przeciwko Rosyi obrócone, wykazało potrzebę zwiększenia wojska; pytanie tylko, jak nowy ten ciężar zgodzi się ze skromnym budżetem. Wprawdzie, przez czas wojny obowiązani byli stawać pod broń wysłużeni wojskowi, co liczbę wojsk pomnażało o drugie tyle blisko, lecz komisya o któréj mowa, proponuje zamienienie kraju całego w państwo wojskowo urządzone, przez zaprowadzenie systemu mniéj więcéj pruskiego z pewnemi ulepszeniami, przez coby dzisiejsze siły wojenne potroiły się. Także osady wojskowe już niegdyś istniejące w Szwecyi mają być urządzone na wzór Pogranicza austryackiego, przez co chce rząd nietylko stworzyć siłę wojenną gotową w Marchiach fińskich, ale nadto podnieść w tych ziemiach wylu-

---

Najlepszym zaś dowodem niewdzięczności przedmiotu we względzie szlachetnych uniesień, jest Piotr Kornell, z którego całéj sztuki pod tém nazwiskiem, jedno tylko słowo uderzające Medei, jest przytoczone w piśmiennictwie francuskiém. Kiedy się czarownicy pytają: co jéj na świecie wśród tylu nieprzyjaciół pozostaje? odpowiada: Ja! —

Takie są losy tragedyi Medei, którą Ristori zawróciła nam głowy, — od dwóch tysięcy dwustu lat. Jeżeli zatém Ernest Legouvé chcąc wskrzesić tradycyjną wielkość tragedyi, przerobił ją dla teatru francuskiego, spodziewać się należało, że myślał raczéj o efekcie, jaki wyobrazicielki bohaterek miały sprawić na widzach, aniżeli o saméj piękności tragedyi. Wiadomo bowiem, że panna Rachel i pani Ristori są w naszych czasach typem klasycznéj postawy i wyrazu.

Dla czego zaś ten rodzaj widowisk został zaniechany, znajdujemy dwie główne przyczyny tego. Naprzód, dopóki tragedya ograniczała się na sentymentach i silnem wrażeniu, dopóty nieznalazła nieprzyjaciół; lecz gdy w ośmnastem stuleciu dotknęła dwóch najgłówniejszych sprężyn życia średniowiecznego, natenczas pod przewagą przeciwników, koniecznie runąć musiała. Powtóre: tragedye starożytne i wiele późniejszych, obierały wyłącznie za osnowę swoją, jedną klasę ludzi, do któréj należeli: Edyp, Agamemnon, Orest, Polieukt, Antygona, Elektra, Hekuba i t. d. Nowożytna zaś teorya sztuki każe szukać cnót wielkich w wszelkich warstwach społeczeństwa i pocieszać ludzkość, że nie tak są rzadkie przykłady uczuć wznioślejszych. Ztąd poszło, że na tych zasadach oparty dramat, znalazł większy rozgłos u powszechności europejskiej.

Dziwić się przeto nienależy, iż tragedya od pewnego czasu mniéj miała wziętości, nie dla tego żeby niebyła równie szczytnym rodzajem, ale że cywilizacya inną barwę przybrała. Wskrzeszenie zatem tragedyi, mogło zadziwić w innym kierunku dążące dziś umysły, ale rzeczą jest niezawodną, że już nieodzyska dawnéj wyłączności na scenie, owszem po chwili sprawionéj niespodzianki, wróci do historycznego tylko stanowiska, z którego przez jedną klasę społeczeństwa do życia przywołaną zostanie.

Musieliśmy się tu rozpisać nieco, bo szał tragiczny jaki obecnie panuje w Warszawie, jest nie do uwierzenia. Cisną się do teatru i sypią oklaski, a uderzając czołem przed talentem artystki, złorzeczą jéj zarazem, że im niemoże łez z oczu wycisnąć; nie dla tego rozumie się, aby niezdołała uczynić tego, ale z powodu iż ani słowa nierozumieją; cała przeto jéj gra, cała jéj mimika do najwyższego posunięta stopnia, nie zdoła zastąpić braku słowa żywego, na którem jak wiadomo szczytność i piękność tragedyi spoczywa. We wszystkich więc tych rolach tragicznych, jakie nam już przedstawiła Ristori, okazała się wielką i nieporównaną artystką; w jednéj tylko komedyi La Locandiera, w roli Mirandoliny, nie zdołała sprawić spodziewanego efektu.

Ale trzeba wiedzieć, że pani Ristori nietylko budzi zajęcie na scenie, a objawem téj ogólnéj sympatyi dla niéj, był piękny wieczór dany dla niéj u hrabiny J. Szembekowéj. dla zbliżenia jéj z wyborem towarzystwa warszawskiego. Zaprosiwszy przeszło 120 osób, pani Szembekowa nieocenioną uprzejmością ożywiała każdą gruppę licznego grona. Wytworny gust i swoboda panowały we wszystkiem, elegancya salonów, umiejętne rozrzucenie światła i kwiatów, bufet ciągle odkryty, wreszcie świeże i wytworne stroje przy świeżych i nacechowanych wesołością obliczach, podnosiły wielce ten wieczór ożywiony rozmową. Po jedenastéj przybyła pani Ristori i wszystkich oczy ku niéj się zwróciły. Że artystka ta zna świat i w salonie jest na swojem miejscu, to wiadomo; że była przedmiotem szczególnéj uwagi i sympatyi wszystkich, łatwo się domyśleć; że powzięciem i wykonaniem szczęśliwego pomysłu hrabina Szembekowa sprawiła całemu towarzystwu prawdziwą przyjemność, to również nie podlega żadnéj wątpliwości; że nakoniec otwarciem salonów swoich, otworzyła nie jako jedną szkołę więcéj, to każdy bez wyjątku przyzna. Bez obcowania z ludźmi, zadna opinia, an iczyste estetyczne uczucie wyrobić się niemogą; myśl jakkolwiek dobrze poczęta, gruntowna, potrzebuje odświeżenia, umocnienia w zetknięciu z inną, a żywą myślą. Uczucie piękna jakkolwiek indywidualne, ma jednak swoją normę, do wyrobienia i pojęcia któréj, towarzyskość najpierwéj prowadzi. W podawaniu więc do tego sposobności, widzimy prawdziwą zasługę i z tego to stanowiska zapatrujemy się na osoby tak chętnie otwierające swoje podwoje w tym celu.

Ale dosyć już tego tematu, który nam tyle nastręczył uwag; pomimo to jeszcze raz zapewne przyjdzie nam wspomnieć imie pani Ristori, bo jeszcze czeka nas ostatnie jéj wystąpienie i pożegnanie nas Pią di Tolomei! —

Inne drobniejsze wiadomości odkładamy na później, o jednéj jednakże należy tu wspomnieć, jako o ważniejszéj, to jest o śmierci pani Le Brun, żony doktora medycyny i chirurgii w Warszawie. Była to bardzo szanowna osoba i powszechny żal po sobie wzbudziła. W niedzielę naznaczony został jéj pogrzeb, który bezwątpienia będzie nader liczny.

dnionych rolnictwo. Cały ten plan organizacyi wojskowéj pójdzie poprzednio pod uchwałę sejmów tak norwegskiego jak i szwedzkiego.

## Włochy.

Hr. Nigra sardyński naczelnik listy cywilnéj przybrał na rozkaz króla tytuł ministra domu królewskiego; pułkownik hr. Salasco mianowany prefektem pałaców cesarskich w miejsce zmarłego księcia di Pasqua. „*Giornale* sztuk i rzemiosł“ zapewnia, że co do kolei żelaznéj mającéj połączyć Chambery z Paryżem, nastąpiła już zgoda rządów francuskiego, szwajcarskiego i sardyńskiego pod względem projektu budowy téj kolei i że umowa ta wymaga tylko jeszcze ratyfikacyi wzajemnéj.

*Giorn. di Roma* teraz dopiero donosi o wyjściu części wojsk austryackich z państwa papieskiego, w następujących słowach: W dniach 26, 27 i 28 paźdz. wojska papieskie w skutku umowy zawartéj z główno-dowodzącemi wojskami ces. austryackiemi, zajęły załogi po różnych miastach Romanii, z których równocześnie wojska cesarskie usunęły się; wszystkie te ruchy odbyły się w największym porządku i w najlepszem porozumieniu się między obustronnymi naczelnikami; wojska cesarskie z tego powodu zajmują teraz tylko w państwie kościelném Bononię i Ankonę.

Król neapolitański ułaskawił od r. 1849 zupełnie osób 2629, karę zmienił 296, skrócił karę 356, a 49 wygnanym dozwolił wrócić do kraju. Również zaniechano w r. 1850 dochodzenia przeciw 5785 osobom skompromitowanym w latach 1848 i 1849.

## Hiszpania.

Według doniesień z Madrytu z dnia 10go b. m., od jakiegoś czasu coraz z większą pewnością utrzymują o nastąpić mającem uznaniu królowéj przez synów Don Carlosa, a tem samem przez stronników, którzy sprawie jéj pozostali wiernymi. W takim razie jeden z synów Don Carlosa zaślubiłby księżniczkę Asturyi. Jest nadzieja jak pisze *Epoca*, że to nastąpi przed dniem imienin królowéj (19go listopada) lecz jest wątpliwość, czy hr. Montemolin zechce się zastósować do tego co uczynią Don Juan, Don Fernando i Don Sebastian i niewiadomo czy książęta ci po dopełnionym akcie uznania, do Hiszpanii powrócą, lub za granicą pozostaną. Wiadomość ta, któréj jednakże z wszelką ostrożnością dawać wiarę należy, dotyczy następujących osób, którémi są: 1) Don Carlos hr. Montemolin jako prawy król Karol VI. urodzony w roku 1818, zaślubiony z siostrą króla O. Sycylii, bezdzietny. — 2) Don Juan Bourbon, infant hiszpański ur. 1822, zaślubiony z arcyksiężniczką Beatryksą Maryą Austryacko-Esteńską, który ma dwóch synów: Don Carlosa ur. 1848 r. i Don Alfonsa ur. 1849 r. — 3) Don Fernando Bourbon infant hiszpański ur. 1824 (wszyscy ci są synami Don Carlosa V. hiszpańskiego), — 4) Don Sebastyan Bourbon i Braganza nadprior ś. Jana, zaślubiony także z siostrą króla Obojga Sycylii bezdzietny.

— Korespondent *Indep. belge* donosi z Madrytu pod dniem 11go b. m., że lord Howden poseł angielski miał zażądać urzędownie od prezesa rady, aby mu objawił program polityczny gabinetu. Książe Valencyi miał na to szczególne żądanie odpowiedzieć, że gabinet będący pod jego przewodnictwem taką zachowa politykę, jaką będzie uważał za najodpowiedniejszą swoim interesom, a gdy poseł objawił po chwili milczenia życzenie swe, aby mu odpowiedź tę pisemnie udzielił, marszałek Narvaez miał odpowiedzieć: „Powiedz pan swemu rządowi aby mi pisemnie oświadczył swe żądanie, które pan wnosisz w téj chwili, a i ja wtedy pisemnie mu odpowiem.“ Marszałek Narvaez miał królowéj zdać sprawę z tego co zaszło, a następnie p. Pidal zawezwał p. Gonzalez Bravo i miał mu proponować posadę pełnomocnego ministra hiszpańskiego w Londynie na miejscu pana Pacheco. *Gazeta* nie czyni wzmianki o tem zamianowaniu, jednakowoż zapewniają, że p. Gonzalez Bravo niewzbrania się zadość uczynić pod tym względem widokom rządu.

Rząd hiszpański ogłosił bardzo surowe rozkazy względnie oficerów będących w odstawce. Jen. kapitan ma kazać aresztować wszystkich tych z powyższéj kategoryi, którzyby w 24 godzinach nieopuścili Madrytu. Niektórzy jenerałowie budzą obawę w gabinecie, który się szczególniéj lęka częstych ich zebrań u jenerała Prim.

Rząd zaczyna pojmować, że dekret jego nakazujący wcielenie milicyj prowincyonalnych do armii czynnéj nie jest popularny. Słychać o licznych dezercyach na różnych punktach półwyspu, a gwardya obywatelska otrzymała rozkaz chwytania zbiegów wojskowych. Bulletyny urzędowe prowincyonalne pełne są spisów nazwisk młodych ludzi, którzy niechcą zadość uczynić powtarzanym zawezwaniom władzy, wyjąwszy jedną prowincyę Asturyą, która zawsze okazywała się biernie posłuszną wszelkim dekretom rządowym.

## Kronika miejscowa i zagraniczna.

— W Poznaniu odbył się 11go b. m. pojedynek między pewnym lekarzem wojskowym i urzędnikiem cywilnym. Powody pojedynku musiały być ważne, skoro sąd honorowy zwołany w téj sprawie orzekł, że walka trwać będzie tak długo, póki jedna ze stron stanie się niezdolną do dalszego boju. Obaj pojedynkujący wybrali pistolety i 9 razy strzelali nie położywszy się trupem. Lekarz został dwa razy zadrąśnięty w piersi, a przeciwnikowi swemu wpakował kulę w lędźwie.

— Według doniesienia *Gaz. pow. augsburgskiéj* toczy się teraz w Belgii proces, w którym z jednéj strony staje pewien dom handlowy a z drugiéj 282 gmin miejskich i wiejskich w Belgii. Za pierwszéj rewolucyi francuskiéj, niejaki Nicolai rodem ze Stavelot pojął w małżeństwo córkę kupca skór Meyera z Moguncyi. Małżonkowie po dwuletniem pożyciu rozłączyli się; żona wróciła w dom rodzicielski, a p. Nicolai wyjechał z kraju, chwytał się różnych spekulacyj i na starość osiadł w Bruksselli z majątkiem wynoszącym 7 do 8 milionów franków. Oboje małżonkowie w żadnych ze sobą nie zostawali stosunkach i jedno o drugiem wcale niewiedziało. P. Nicolai był wielkim dziwakiem: nauczywszy się za młodu oszczędzać, żeby się dorobić majątku, stał się skąpcem kiedy mógł już używać majątku bez obawy utraty go. Był to jednak skąpiec dobroczynny, bo jeszcze za życia zapisał cały swój majątek na cele dobroczynne po rozmaitych miastach, miasteczkach i wsiach belgijskich, zostawiając sobie dożywocie na summach zapisanych. Król Leopold mianował go komandorem orderu Leopolda, a marmurowe popiersie jego zdobiło salę posiedzeń towarzystwa filantropijnego, które go swoim prezydentym honorowem naznaczyło. Nicolai umarł przed kilku laty, a majątek jego poszedł na podział między zakłady dobroczynne i gminy uposażone przez niego. W Stavelot założono z jego zapisu szpital publiczny. Teraz pojawiła się nagle małżonka jego rozwiedziona, licząca lat 82, która dowodzi nieważności rozwodu i żąda zwrotu trzeciéj części majątku na nią przypadającéj. Według brzmienia prawa rozwód jéj powinien był być w ciągu 20 dni zapisany w księgach urzędu stanu cywilnego pod nieważnością rozwodu, a jak udowodnionem zostało, formalność tę pominięto. Pani Nicolai będąc podeszłą i ubogą, nie ma nadziei doczekania się końca procesu, gdyż pretensye swoje sprzedała pewnemu domowi handlowemu w Antwerpii za gotową summę 170,000 fr., pod warunkiem, że w razie wygrania procesu, ona lub spadkobiercy jéj pobierać będą 20,000 fr. renty. Liczba gmin które korzystały z zapisów p. Nicolai wynosi 282.

— Niedaleko Staréj Budy na Węgrzech szukają od dawna archeologowie śladów wielkiéj rzymskiéj osady Aquineum, o któréj historycy za Cesarstwa wspominają. Dotychczas wykopano tu i owdzie mało znaczące szczątki rzymskie, jakich zresztą pełno po całych Węgrzech; teraz wszakże odkryto wielką salę niby przedsionek olbrzymiéj budowy, a w niéj 70 słupów kamiennych, na których zapewne spoczywało wiązanie, następnie kilka posągów, sarkofag kamienny z dokładnie zachowanym napisem łacińskim, świadczącym że spoczywa tam pułkownik rzymski i wiele pomniejszych zabytków starożytności.

— Fabrykanci kass i skrzyń ogniotrwałych w Wiedniu Wertheim i Wiese, ogłaszają po dziennikach sprawozdanie komisyi z biegłych złożonéj, która wykazuje, że w czasie pożaru papierni w Arnau, nadzwyczajne przyczyny były powodem spalenia papierów w takiéj ogniotrwałéj kasie, a mianowicie, iż przez zawalenie się jednéj ściany budynku, drzwi kassy skrzywiły się, przez co ogień dostał się do jéj wnętrza. Właściciele papierni oświadczają, iż procesu nie wytoczą fabrykantom kass ogniotrwałych, jak o tem donoszono mylnie.

## SPRAWOZDANIA
### *z posiedzeń sądu karnego w Krakowie.*

***Dnia 7 listopada.*** Sprawa będąca przedmiotem dzisiejszego posiedzenia, była najciekawszą ze wszystkich, jakieśmy dotąd mieli w Krakowie. Szczególniej prawna jéj strona utrzymywała w ciągłem wytężeniu umysły obecnych. Sprawa ta tyczyła się E. R., w roku 1846 za zbrodnię stanu na Szpilberg skazanego, uwolnionego jednak amnestyą roku 1848. — Dziś stał on przed sądem obwiniony o zbrodnię obrazy Majestatu, gwałtu publicznego, tudzież o przestępstwo przeciw bezpieczeństwu własności i osoby. Akt istoty czynu, z którego prokurator rządowy powody oskarżenia czerpał, był treści następującéj:

E. R. były zarządzca dóbr p. L. T, wszedł ze strzelbą na dniu 7 maja 1854 r. do mieszkania tamecznego leśniczego Walentego S. Z powodu rozbitego okna i brakujących drzwi u stajni, wszczęła się między nimi kłótnia, w końcu któréj R. kilkakrotnie kolbą strzelby leśniczego w głowę uderzył. Krwią zbroczony S. uciekł wraz z żoną swoją do przybocznéj izby, gdzie się zamknął, aby powstrzymać R....go. Ten jednak nie mogąc się tam drzwiami dostać, zamierzył oknem cel swój osiągnąć. — Joanna S. żona leśniczego, spostrzegłszy zamiar obwinionego, usiłowała zamknąć okiennicę, czem rozjątrzony R. wymierzył strzelbę ku Walentemu S. grożąc mu zastrzeleniem. Na odgróżki ostatniego, iż mu tego nigdy nie daruje, chybaby Boga na niebie, Cesarza na ziemi i żandarmeryi w kraju nie było, wyrzekł R. słowa osobę Najjaśniejszego Pana wielce obrażające. Niedość na tem, obwiniony przypadłszy znów do drzwi, wszedł prawie przemocą do pokoju, z którego jednakowoż zagrożeni oknem już wyskoczywszy, do bliskiego uciekali lasu. R. wziął stojącą w kącie strzelbę S....go, wystrzelił z niéj w pobliżu zabudowań folwarcznych, a dubeltówkę o pal roztrzaskał; poczem z odwiedzionemi u swéj strzelby kurkami, puścił się w pogoń za uciekającemi, w któréj to pogoni groził powtórnie zastrzeleniem leśniczego i lżył Naj. Pana.

Taka była treść aktu istoty czynu przez Walentego S. i żonę jego Joannę zeznanego i przysięgą obojga stwierdzonego.

Na mocy tego aktu oskarżył Prokurator rządowy E. R. o zbrodnię gwałtu publicznego z §§. 96 b. i 99, o przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu własności z §. 468 i osoby z §. 411, następnie złośliwego uszkodzenia własności z §. 459, nakoniec o zbrodnię obrazy Majestatu z §. 63 kodeksu karnego.

Przystąpiono do badania świadków. Zeznania ich przechylały się raz na potępienie oskarżonego, to znów na jego korzyść, tak, iż los jego w największéj niepewności pozostawał.

Co do zbrodni obrazy Mejestatu, dwóch tylko świadków, to jest, leśniczy i jego żona, stało przeciw oskarżonemu; lecz po ścisłem badaniu sądu, świadkowie ci zaczęli się w swych zeznaniach wikłać, sprzeciwiać się sobie nawzajem, a nawet utrzymywać, że już dobrze rzeczy nie pamiętają. Lecz co do zbrodni gwałtu publicznego, to oprócz powyższych dwóch świadków, trzech innych jeszcze zeznało, iż oskarżony składał się ze strzelbą za leśniczym i groził mu, że go zastrzeli; dla tego po wysłuchaniu świadków i odczytaniu różnych dokumentów do sprawy téj należących, zdawało się, że w rezultacie oskarżony od zbrodni obrazy Majestatu uwolnionym, za winnego zaś gwałtu publicznego i trzech innych ciężkich przestępstw uznanym zostanie. Komplikacya procesu wymagała pewnego porządku w dyskusyi i w wyrokowaniu nad różnemi kwestyami. Nadmienić bowiem musimy, iż Najjaśniejszy Pan aktem łaski w lipcu b. r. wydanym przebaczył tym skazanym za zbrodnię obrazy Majestatu, którzy się prócz niéj żadnéj innéj zbrodni równocześnie nie dopuścili. Dla tego téż i w obecnym procesie, zbrodnia obrazy Majestatu na ten wypadek jedynie przyjść mogła pod dyskusyę i wyrokowanie, gdyby oskarżony uznany został winnym zbrodni gwałtu publicznego. Z tego powodu c. k. Prokurator zrobił wniosek następującego porządku: 1) aby kwestyę winy od kwestyi kary oddzielić i każdą z osobna traktować; 2) aby przedewszystkiem dyskutować i wyrokować nad kwestyą, czyli oskarżony jest winnym zbrodni gwałtu publicznego lub nie? 3) jeżeli uznany będzie winnym, czyli jest także winnym zbrodni obrazy Majestatu? 4) aby następnie z kolei przyszła kwestya przestępstw i kary. Obrońca oskarżonego Dr Zyblikiewicz zgodził się na wniosek Prokuratora, który zebrawszy treściwie rezultaty zeznań świadków, zrobił wniosek, aby sąd zawyrokował, iż oskarżony winnym jest zbrodni gwałtu w myśl §. 98 kod. kar. Wniosek ten różnił się cokolwiek od aktu oskarżenia, gdyż Prokurator rządowy powoływał się w nim na §. 98 i 99. Dr Zyblikiewicz w obronie oskarżonego zwrócił uwagę sędziów, iż na istotę czynu w dwóch jego zupełnie odrębnych oddziałach zapatrywać się należy. Albowiem z zeznań poszkodowanego i świadków okazało się, że gwałt publiczny dwa razy na leśniczym miał być popełnionym: raz około domu leśniczego, gdzie oskarżony przez okno miał mierzyć strzelbą nabitą i grozić zabiciem; drugi raz zaś w polu, gdzie oskarżony gonił za uciekającym leśniczym, składał się za nim ze strzelbą i groził, że go zastrzeli. Podzieliwszy obrońca w ten sposób istotę czynu, utrzymywał, iż oskarżony nie może być uznany winnym gwałtu publicznego za czyn, jakiego się koło leśniczówki miał dopuścić, bo nie jest dowiedzionem, aby oskarżony zmierzał strzelbą przez okno na leśniczego. Gdy prócz tego ostatniego i żony jego, żaden z innych świadków gwałtu tego nie zaświadczył; zaś leśniczy i jego małżonka jakkolwiek świadkowie zaprzysiężeni, nie zasługują na wiarę, gdyż co do ich osobistości ciąży na nich podejrzenie przeniewierzenia się w służbie, a zatem złéj konduity; co do stosunków z oskarżonym, czują ku temu nienawiść z powodu, że przez niego służbę i chleb stracili; co do ich zeznań, wikłają się każde samo z sobą i jedno z drugiem, a zresztą wziąwszy na uwagę, że nikt z obecnych owego gwałtu nie widział, zeznania tych świadków są aż nadto podejrzane. Przechodząc do czynu popełnionego przez obwinionego w polu na leśniczym, gdzie wedle zeznań 3ch innnych świadków oskarżony mierzył strzelbą do S....go grożąc mu, iż go zastrzeli; obrońca oświadczył, że świadków tych ma za ludzi wiarogodnych, wszelako utrzymywał, że fakt, który oni zeznali, nie jest zbrodnią w myśl §. 98, albowiem leśniczy sam się wygadał, że w polu się nie bał, że był śmielszym. Oskarżony więc nie nabawił go trwogi, która jest warunkiem nieodzownym gwałtu w myśl §. 98. Aby zresztą groźba w mowie będąca była zbrodnią, niezbędnym jest także warunkiem, aby oskarżony użył jéj był w celu zniewolenia leśniczego albo do jakiegoś czynu lub do znoszenia czegoś, a to wszystko nie miało tu miejsca. Na tych zasadach obrońca rozwinął swoją obronę, a po dość długiéj rozprawie między nim a Prokuratorem rządowym, Sąd dla spóźnionéj pory — było już bowiem około godziny 2éj — posiedzenie do godziny 4éj odroczył.

Gdy Sąd w oznaczonéj godzinie zasiadł w przybocznéj sali do zawyrokowania w powyższéj kwestyi, napełniła się sala publicznością w niezwykłéj dotąd liczbie, oczekującą ciekawie wyniku procesu. — Po godzinnéj naradzie ukazali się sędziowie i zawyrokowali, że oskarżonego dla braku dowodów nie uznają winnym zbrodni gwałtu publicznego.‘ Z tego powodu Prokurator rządowy odstąpił od dalszego dochodzenia zbrodni obrazy Majestatu na podstawie aktu łaski Najjaśniejszego Pana.

Natomiast rozpoczęła się żywa dyskusya między c. k. Prokuratorem i Obrońcą o trzy przestępstwa, a mianowicie: 1) z § 411 za pobicie leśniczego; 2) z § 459 za potłuczenie strzelby jako cudzej własności; 3) z § 468 kod. kar. za strzał koło budynków, jako wystawienie tychże na niebezpieczeństwo pożaru. Prokurator rządowy żądał skazania oskarżonego za te przestępstwa na miesiąc aresztu. Co do przestępstwa z § 459, obrońca po krótkiej przemowie opuścił pole walki, gdyż strzelba leśniczego w kawałki połamana, leżała na stole jako *corpus delicti*, lecz obstawał przy tém, że oskarżony nie jest winny przestępstwa z § 411, gdyż na leśniczym nie ma śladów uszkodzenia cielesnego. Leśniczy pokazywał wprawdzie blizny za uchem, lecz obrońca nie przyjmował ich za dowód pobicia, raz że niebyło orzeczenia w sztuce biegłych, a powtórnie przeczył, aby te blizny pochodziły z owego pobicia, utrzymując, że leśniczy od owego czasu mógł nieraz dostać za uszy. Również usiłował obrońca dowieść, że z owego wystrzału nie groziło żadne niebezpieczeństwo budynkom.

Po krótkiej naradzie, sąd uwolnił oskarżonego od przestępstwa pobicia leśniczego, lecz za przestępstwo złośliwego uszkodzenia cudzej własności, jakoteż za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu cudzego dobra skazał obwinionego na 14 dni prostego aresztu, zwrot szkody w ilości 16 złr. i kos. zsąd.

Posiedzenie sądu skończyło się o godz. 6éj wieczorem. Był to proces najdłuższy ze wszystkich, jakie się dotąd u nas odbyły.

M. K.

## Kurs papierów publicznych i pieniędzy.

***Wiedeń.*** *Kurs telegraficzny z d.* 19 ***listopada*** Augsburg $106\frac{3}{4}$ — Hamburg $78\frac{3}{8}$. — Londyn złr. 10 $17\frac{1}{2}$ kr. Paryż $123\frac{3}{8}$. Agio od złota $9\frac{7}{8}$. — Metaliki 5-procent. $81\frac{1}{2}$. dto B. 5-procent. —. Pożyczka narodowa 5-procent. $83\frac{5}{8}$. — Obligi indemn. galicyjskie 5-procent. $75\frac{1}{4}$. — Metaliki $4\frac{1}{2}$-pr. $70\frac{1}{2}$. Metaliki 4-procent. $63\frac{3}{8}$. — Metaliki 3-procent. —. — Losy 1834 roku 260. — dto z roku 1839 $125\frac{1}{2}$. — dtto z r. 1854 4-proc. $108\frac{1}{2}$. Akcye Bankowe 1063. — Akcye kolei żelaz. północnéj 2538 — Akcye kredytu ruchomego 328.

***Kurs krakowski*** z 19 listopada. — Ruble srebrne na mon. polską żądają 101, płacą 100. — Banknoty austryackie: za 100 złr. mk. żąd. złpol. 403, pł. 401. — Pruski kurant: za 150 złr. mk. żądają talarów 97, płacą 96. Cwancygiery żąd. $109\frac{1}{2}$, pł. $108\frac{1}{2}$ — Imperyały ros. z. złr. 8 kr. 36, pł. złr. 8 kr. 28 mk. — Napleon d'ory 20-frank. żąd. złr. 8 kr. 24, pł. złr. 8 kr. 18. mk. — Dukaty ważne holend. żąd. złr. 4 kr. 54 płacą złr. 4 kr. 50 mk. — Dukaty austr. żąd. złr. 5 kr. — płacą złr. 4 kr. 54 mk. — Listy zastawne polskie z kuponami bież. żąd. $97\frac{1}{2}$, płac. $96\frac{1}{2}$. Listy zast. galic. z kupon. żąd. 82, płacą $81\frac{1}{4}$. — Obligacye Indemn. z kupon. żądają $75\frac{1}{4}$, płacą. — $74\frac{1}{2}$. Nowa pożyczka narodowa z r. 1854 żąd. $82\frac{1}{4}$, płacą $82\frac{3}{4}$.

***Kurs lwowski*** z d. 15 listopada — Dukat holenderski złr. 4 kr. 53. — Dukat cesars. złr. 4 kr. 56. — Półimperiał ros. złr. 8 kr. 32. Rubel ros. złr. 1 kr. 39. — Talar pruski złr. 1 kr. $33\frac{1}{2}$. Polski kurant i pięciozłotówka złr. 1 kr. 13. — Kurs list. zast. w galic. stan. Istytucie kredytowym: Instytut kupił prócz kuponów 100 po złr. 80 kr. 18 mk. — Sprzedał 100 po złr. 80 kr. 48 — Dawał za 100 złr. — kr. —. — Żądał złr. — kr. —. Kolej Krakow. Górno-Szląska $78\frac{3}{4}$ d.

***Kurs wiedeński*** z 18 listop. Metaliki $81\frac{7}{8}$. Nowa pożyczka $63\frac{3}{4}$. Akcye Banku wiedeń. 1074. — Akcye kolei żelaznéj północ. $253\frac{3}{8}$. Agio od złota $10\frac{3}{4}$ od srebra $7\frac{3}{8}$. — Oblig. uwoln. grunt. $74\frac{1}{4}$ — Pożyczka ostatnia narodowa $83\frac{5}{8}$ Promessy galicyjskie $103\frac{3}{4}$.

***Kurs warszawski*** z 17 listopada — Za pół-imperyały żądają rs. 5 kop. 16; — Obligi skarbowe oprócz kuponu, dają. rs. 82 kop. 14, wartość kuponu rs. — kop. 52 — Listy zastawne III okresu oprócz kup. żądają. rs. 14 kop. 36, wartość kuponu kop. 24.

***Kurs wrocławski*** z dnia 18 listopada Banknoty austr. $96\frac{5}{12}$ daj. Bankn. polsk. 96 żądają. — Listy zast polskie dawn. $92\frac{5}{12}$ d. nowe $91\frac{5}{12}$ daj. — Listy zast poznańskie 4-proc. 98 żąd. — dto $3\frac{1}{2}$-proc. 86 żąd. — Koléj Kraków. Górno Szląska $79\frac{1}{4}$ ż.

## Przegląd polityczny.

### *Depesze telegraficzne.*

**Paryż** 18 listopada. Według wiadomości z Marsylii, królowa Krystyna wsiadła na okręt udając się do Civitavecchia. Hr. Kisielew przyjmowany był przez księcia Hieronima i ks. Napoleona.

**Londyn** 17go listopada. Depesza telegraficzna nadeszła tu z Liverpoolu od ajenta dzienników amerykańskich, donosi o wyborze Buchanana na prezydenta. Wątpią tu, aby doniesienie to opierało się na urzędowym rezultacie wyborczym, gdyż najświeższa poczta nadeszła parowcam „Arabia“ odeszła 4go z Nowego Yorku, zanim się skończyły wybory, które tego dnia się odbyć miały. *Times* jednak w trzeciem swojem wydaniu wieczornem pisze, iż listy otrzymane z Bostonu potwierdzają wybór Buchanana na prezydenta Stanów Zjednoczonych. Miał on 174 głosów, gdy tymczasem pułkownik Fremont tylko 114. Dzienniki angielskie objawiają z tego powodu wielkie swoje niezadowolenie. (Buchanan jest wyobrazicielem stronnictwa chcącego siłą szerzyć granice Stanów Zjednoczonych i broniącego systemu niewoli murzynów. P. R. Cz.).

Utrzymują, że sprawa wschodnia inny bierze obrót: twierdzą albowiem, że Rosya pragną; usunąć jak najprędzéj przyczyny powodujące pobyt floty angielskiéj na morzu Czarnem, a wojsk ces.-austryackich w Księstwach Naddunajskich, zgadza się nawet na odstąpienie Bołgradu Turcyi, a mianowicie Mołdawii; zaś co do wysp Wężowych przedstawia, aby zostały neutralnemi, lub żeby spór o nie rozstrzygła komisya miejscowa z pełnomocników wszystkich mocarstw. Ustąpienie tych pustych wysp zdaje nam się prawdopodobniejsze; o odstąpieniu Bołgradu wątpimy, zważając jak stanowczo przeciw temu oświadczyli się pełnomocnicy rosyjscy na konferencyach paryskich. Zresztą z Berlina donoszą, że przez to miasto przejeżdżał przed parą dniami kuryer z Petersburga, wiozący instrukcye hr. Kisielewowi do Paryża, by żądał od gabinetu francuskiego zwołania na nowo konferencyi w Paryżu. Niektórzy nawet naznaczają połowę grudnia na termin otworzenia konferencyi; ta ostatnia wiadomość jest tylko brukową pogłoską.

Listy i dzienniki z Konstantynopola przywiezione do Marsylii 18 t. m. parowcem „Sinai“ a stamtąd daléj, w treści telegrafowane są z 6go t. m. a przeto wcześniejsze o dzień od wiadomych nam doniesień nadeszłych przez Tryest i sięgających do 7go listopada; dla tego nie zawierają prawie żadnych świeższych dla nas wiadomości. Znajdujemy w nich jednak, że jenerał Chesney i inżynier M'Neil, którzy rozpoznawali Syryę i Mezopotamię i czynili tam przygotowania do prowadzenia kolei żelaznéj, wrócili do Konstantynopolu, a M'Neil wyjechał do Londynu dla złożenia raportu o tem przedsięwzięciu rządowi i towarzystwu. Nowo mianowany wielki wezyr Reszyd-pasza odbierał powinszowania od wszystkich posłów, a poseł perski Feruk-chan miał uroczyste posłuchanie u Sułtana.

## Przyjechali od 18 do 19 listopada.

HOTEL POLLERA. Goedl C. z Polski. X. Wodziński Ernest z Biały. Slaski Teodor ob. z Francyi. Eickmann kupiec z Wiednia. Kriegshaber Aleksander wł. dóbr z Galicyi.

*Wyjechali:* Kalinowski Wojciech z żoną do Rzeszowa. Jaroszyński Edward wł. dóbr z żoną do Francyi. Garbaczyński Piotr wł. dóbr do Tarnowa. Schlesinger J. kupiec, Goedl C. do Mysłowic. Mrozowski Karol wł. dóbr do Rzymu. König Leopold kupiec do Wiednia. Kołaczkowscy Adam i Sobiesław wł. dóbr do Polski. Berarz Ig. do Prochna. Bobrowska Joanna wł. dóbr do Wadowic. Feliks Dunin Brzeziński kapitan do Zakluczyna Wodziński Ernest do Paszkówki.

HOTEL DREZDEŃSKI. Edward Freund wł. dóbr, Emanuel Guttentag kupiec, Samuel Weintraub z Tarnowa. Hrabia Edmund Krasicki wł. dóbr ze Lwowa. Hr. Brzostowska wł. dóbr ze Stratyna. Hr. Szembekowa wł. dóbr z Kościelca.

HOTEL ROSYJSKI. Kazimierz baron Konopka właś. dóbr z żoną z Biskupic. M. Mapaneaun kupiec z Rosyi. Tomasz Koller ob. z Czyżyc. Edward Tollowitzko ob. z Galicyi.

*Wyjechali:* Andrzéj Listowski b. pułkownik ros., Wiktorya Heurteux ob. do Warszawy. Edward Tollowitzko do Polski. Tomasz Koller ob. do Czyżyc.

## KOLEJ ŻELAZNA

codziennie

*Pociągi osobowe odchodzą z Krakowa:*

Do Dębicy { o godzinie 12téj min. 15 po połud. / o godzinie 9téj min. 5 wieczorem.

Do Wiednia { o godzinie 6téj min. 10 z rana. / o godzinie 3éj min. 25 po połud.

Do Wrocławia i Warszawy { o godzinie 8téj min. 30 z rana.

*Przychodzą do Krakowa:*

Z Dębicy { o godzinie 5éj min. 20 z rana. / o godzinie 2éj min. 35 po południu.

Z Wiednia { o godzinie 11téj min. 25 przed południ. / o godzinie 8éj min. 15 wieczorem.

Z Wrocławia i Warszawy { o godzinie 2éj min. 55 po południu.

*Pociągi osobowe z Dębicy do Krakowa:*

odchodzą . . { o godzinie 11téj min. 15 przed południ. / o godzinie 2éj po północy.

*Z Krakowa do Dębicy:*

przychodzą { o godzinie 3éj min. 37 po południu / o godzinie 12téj min. 25 w nocy.

## Wiadomości handlowe i przemysłowe.

*Kraków* 18 listopada. Dowozy pszenicy z Królestwa Polskiego na granicy w dniu wczorajszym, składały się głównie z tego co już dawniéj zakupiono, a teraz dopiero odstawić miano. Wskutku sprawozdań z targów zagranicznych, pokup tak ze strony tutejszych jak i pruskich skupywaczy i spekulantów bardzo był ograniczony; a lubo ceny w stosunku do innych targów nie spadły tak dalece nisko, wszelako i tak uderzającą jest różnica od targów zeszłotygodniowych. Nowych umów o dostawy nie chciano robić, a i wypełnieniu dawnych sprzeciwiali się skupywacze, pragnąc o ile się da zrzucać się z kontraktów. Sprzedawano po 1 do 1½ złp. niżéj notowań, ale i tak pomimo małych dowozów nie wykupiono wszystkiego. Tu w Krakowie skutek targów zamiejscowych jeszcze widoczniejszy; żaden z obcych skupowaczy nie ukazał się, tutejsi zaś wpłynęli na zniżenie cen o 30 i 40 kr. Płacono galicyjską czerwoną pszenicę bardzo piękną po 8—8¼ złr. a najpiękniejszą 8½ złr. Polską pszenicę nie chciano sprzedawać niżéj; sprzedano i tak kilkaset korcy do Podgórza, tu na targu po 10, 10¼, 10½ złr. wyborowa zaledwie 10¾ złr. Żyto i jęczmień nie tak spadały, a małe ilości kupowano wedle notowań.

### CENY ZBOŻA

*na Targowicy publicznéj w Krakowie w trzech gatunkach praktykowane.*

| Wyszczególnienie produktów | I. Gatunku od zr | kr. | I. Gatunku do zr | kr. | II. Gatunku od zr | kr. | II. Gatunku do zr | kr. | III. Gatunku od zr | kr. | III. Gatunku do zr | kr. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Korzec pszenicy zim. | 10 | — | 10 | 45 | 8 | 30 | 9 | 30 | — | — | 8 | 15 |
| „ „ do siewu | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — |
| „ żyta . . . . | 6 | 30 | 6 | 52½ | — | — | 6 | 15 | 5 | 45 | 6 | — |
| „ jęczmienia . | — | — | 5 | 15 | — | — | 5 | 7½ | — | — | — | — |
| „ owsa . . . | — | — | 3 | 30 | — | — | 3 | 15 | — | — | 3 | 7½ |
| „ grochu . . . | — | — | 7 | — | — | — | 6 | — | — | — | — | — |
| „ fasoli . . . | — | — | 8 | — | — | — | 7 | — | — | — | — | — |
| „ jagieł . . . | — | — | 10 | — | — | — | — | — | — | — | — | — |
| „ siemien. lnian. | — | — | 8 | 45 | — | — | 8 | — | — | — | — | — |
| „ koniczyny cz. | — | — | 48 | — | — | — | 45 | — | — | — | — | — |
| „ tatarki . . . | — | — | 4 | — | — | — | — | — | — | — | — | — |
| „ prosa . . . | — | — | 5 | — | — | — | 4 | 30 | — | — | — | — |
| „ rzepaku letn. | — | — | 11 | — | — | — | 10 | — | — | — | — | — |
| „ „ zimow. | — | — | 15 | — | — | — | 13 | 30 | — | — | — | — |
| „ ziemniaków . | — | — | 1 | 45 | — | — | 1 | 30 | — | — | — | — |
| Cet. siana wagi krak. | — | — | 1 | 45 | — | — | 1 | 30 | 1 | — | 1 | 15 |
| „ słomy „ | — | — | — | 45 | — | — | — | 40 | — | — | — | 36 |
| Spirytusu garniec, z opłatą . . . . | — | — | 2 | 40 | — | — | 1 | 52½ | — | — | — | — |
| Okowity . . . . . | — | — | 2 | — | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Szumówki garn. . . | — | — | 1 | — | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Masła czystego garn | — | — | 3 | — | — | — | 2 | 45 | — | — | — | — |
| Jaj kurzych kopa . | — | — | 1 | 6 | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Drożdży wanienka z piwa marcowego | — | — | 2 | 30 | — | — | — | — | — | — | — | — |
| detto „ dubeltow. | 1 | — | 1 | 15 | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Kaszy jęczmien miar. | — | — | — | 27 | — | — | — | 24 | — | — | — | 21 |
| „ częstochow. „ | — | — | 1 | 30 | — | — | 1 | 15 | — | — | — | — |
| „ pszennéj . „ | — | — | 1 | 15 | — | — | 1 | — | — | — | — | — |
| „ perłowéj . „ | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — |
| „ tatarczanéj „ | — | — | — | 50 | — | — | — | — | — | — | — | — |
| „ „ przetar. „ | — | — | — | 45 | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Mąki z pod krup. m. | — | — | — | 30 | — | — | — | 24 | — | — | — | — |
| Pencaku miarka . . | — | — | — | 48 | — | — | — | — | — | — | — | — |

Z Magistratu m. Krakowa 18 listopada 1856 r.

*Skrzydelka* Sekr. Mag.

Delegowani obywatele: *K. Knowiakowski. Jan Satálecki.*

Komissarz targowy *Teofil Wesper.*

## WYKAZ

*zmarłych chrześcian w mieście Krakowie, od dnia 1 do 10 października 1856 włącznie.*

1326. Korzeniowska Józefa córka służącéj 1 tydzień na konwulsye.
1327. Jastrzębski Stanisław wyrobnik lat 54 na tyfusa.
1328. Pstykiewicz Jan syn rzemieślnika 3 miesiące na słabość sił.
1329. Bigay Franciszek 8 tygodni sierota na charłactwo.
1330. Żurek Tomasz lat 40 wyrobnik na zapalenie płuc.
1331. Sadek Michalina 7 godzin córka woźnego na konwulsye.
1332. Pstrusiński Michał syn szewca 24 godzin przez niewczesny poród.
1333. Pstrusiński Wacław syn szewca 24 godzin przez niewczesny poród.
1334. Dziewońska Rozalia lat 50 żona wyrobnika na konwulsye.
1335. Łukaszkiewicz Julianna 6 miesięcy córka wyrobnika na konwulsye
1336. Furgalski Antoni syn wyrobnika 1½ roku na dysenteryę.
1337. Wilk Katarzyna lat 32 włościanka na tyfusa.
1338. Golińska Emilia 10 tygodni córka urlopnika na suchoty.
1339. Międdzik Bronisława lat 2 córka wyrobnika na szkarlatynę.
1340. Soroscinek Mikołaj 3 tygodnie sierota na charłactwo.
1341. Kwiatkowska Honorata 8 tygodni na zapalenie płuc.
1342. Tomanik Karol syn rzemieślnika 8 miesięcy na konwulsye.
1343. Seilz Franciszek syn tapicera 3 tygodnie ze słabości sił.
1344. Frasik Franciszek 1 dzień syn włościana detto.
1345. Jamrukiewicz Kajetan lat 2 syn urzędnika na zapalenie mózgu.
1346. Adamska Jadwiga lat 30 wyrobnica na skira.
1347. Filscher Konstantyn syn woźnego 8 miesięcy na suchoty.
1348. Włoszyńska Franciszka córka służącéj 1 tydzień ze słabości sił.
1349. Godyńska Katarzyna żona rolnika lat 45 na wyniszczenie ogólne.
1350. Seweryn Franciszek 1 dzień syn rzeźnika przez trudny poród.
1351. Jonas Barbara lat 80 włościanka ze starości.
1352. Kudas Tomasz syn wyrobnika 1 dzień przez niewczesny poród.
1353. Pichler dziecię płci męzkiéj wskutek niewczesnego porodu.
1354. Rybacka Franciszka lat 72 wyrobnica na puchlinę.
1355. Kafian Anna lat 20 córka stróża nn suchoty.
1356. Kołodziejczyk Katarzyna lat 2 córka wyrob. na grupę.
1357. Krzecios Magdalena lat 9 córka włościana na suchoty.
1358. Sadek Michał syn tercyana 10 dni na konwulsye.
1359. Kowalska Tekla lat 20 córka urzędnika kr. pols. na suchoty.
1360. Spiechowicz Michał lat 5 syn rzeźnika na skrofuły.

## WYKAZ

*zmarłych starozakonnych na Kazimierzu od dnia 1 do 10 października 1856 włącznie.*

320. Kreizler Jakób przy familii lat 76 na tyfusa.
321. Tliech Jachet córka faktora lat 3 na suchoty.
322. Goldreich Rachel córka faktora 3 miesiące na entritis.
323. Herzig Ludwik lat 19 dozorca przy kolei na suchoty.
324. Staubsinger Hanne lat 15 córka handlarki na tyfusa.
325. Sonnenschein Marya 8 miesięcy córka pachciarki na zapalenie mózgu.

# Inseraty.



## C. k. Teatr polski.

We czwartek d. 20 listopada **MASKA ZATRUTA** czyli **Zemsta Hiszpanki** drama w 4ch aktach z francuskiego.

## C. k. Teatr niemiecki.

W sobotę dnia 22 listopada na dochód p. Saville sekretarza teatru niemieckiego **ZBÓJCY.**

**Do dzisiejszego numeru dołącza się DODATEK URZĘDOWY.**

### SPOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE.

| Dnia | Godzina | Wys. bar. w lin. par. przy 0° Reaum. | Stan ciep. podług Reaumura | Wilgotn. powietrza względna | Kierunek i natężenie wiatru | Stan nieba | Zjawiska napowietrzne | Zmiana ciepła w ciągu dnia od | do |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 18 | 2 | 329''' 72 | + 0°8 | 81 | zachodni słaby | pochmurno | | -3°8 | +1°2 |
| | 10 | 330 10 | — 0 5 | 95 | „ | „ | | | |
| 19 | 6 | 330 66 | — 3 5 | 97 | północny „ | pogoda z chmurami | | | |

*Antoni Kłobukowski* Redaktor odpowiedzialny. W Drukarni Czasu. *Czapliński Antoni* rządzca drukarni.

# Dodatek do N. 268 Dziennika „CZAS“ z d. 20 Listopada 1856.

## URZĘDOWE.

(2369) **Lizitations-Kundmachung.** (2-3)

[Nr. 1810.] Das gefertigte k. k. Oekonomat bringt hiemit zur allgemeinen Kenntniss, dass für den Gebrauch der h. k. k. Finanz-Landes-Direkzion im Verwaltungs-Jahr 1857 nachgenannte Beleuchtungs- und sonstige Artikel an den Mindestfordernden in öffentlicher Lizitazion in der Amtskanzlei des gefertigten k. k. Oekonomats am 25. November 1856 um 9 Uhr Vormittags werden hintangegeben werden und zwar besteht die Lieferung in

600 Wienerpfund nicht raffinirten Rübsöhl im Fiskalpreise von 270 fl.
200 Wienerpfund grauen dreidrähtigen Zwirn im Fiskalpreise von 300 fl.
5000 Wienerellen Pakleinwand im Fiskalpreise von 666 fl. 40 kr.
109 Wienerpfund grauen Bindspagat im Fiskalpreise von 50 fl.
100 Wienerpfund Pakspagat im Fiskalpreise von 50 fl.
100 Bund à 10 Wienerklafter Rebschnüre im Fiskalpreise von 50 fl.

Alle diese Artikel werden entweder auf einmal an einen Unternehmer gegen Erlag des 10% Vadiums pr. 138 fl. 40 kr. oder Parthienweise das ist das Rübsöhl gegen Erlag des Vadiums von 27 fl., der Zwirn gegen 30 fl., die Leinwand von 66 fl. 40 kr. und das Bindezeug von 15 fl. ausgebothen werden.

Die Lizitazionsbedingnisse so wie die Muster der zu liefernden Artikel können in den gewöhnlichen Amtsstunden bei dem gefertigten k. k. Oekonomat eingesehen werden.

Vom k. k. Finanz-Landes-Directions-Oekonomat.

Krakau am 12ten November 1856.

---

[N. 10.] **Ankündigung.** (2380-1-3)

**in Betreff der Einkommensteuer in der Stadt Krakau für das Verwaltungs Jahr 1857.**

Laut des mit dem hohen k. k Finanz-Ministerial-Dekrete vom 28. Oktober 1856 Z. 16,993 F. M. herabgelangten a. h. Patentes vom 14. Oktober 1856 ist die Einkommensteuer in dem Ausmasse, und nach den Bestimmungen, welche für das Verw. Jahr 1856 vorgeschrieben wurden, mit dem a. h. Vorbehalte, die in der direkten Besteuerung sich etwa als erforderlich zeigenden Aenderungen noch im Laufe des Verw. Jahres 1857 eintreten zu lassen, auch im Verw. Jahre 1857 zu entrichten.

Da jedoch die zur Bemessung der Einkommensteuer für das Verw. Jahr 1856 vorgezeichneten Grundlagen im Verw. Jahre 1857 eine Aenderung erleiden, so hat das hohe k. k. Finanz-Ministerium mit dem Eingangserwähnten h. Dekrete diessfalls folgendes angeordnet:

1) Den Bekenntnissen über das Einkommen der Iste Klasse für das Verw. Jahr 1857 sind die Erträgnisse und Ausgaben der Jahre 1854, 1855 und 1856 zur Ermittlung des reinen Durchschnitts Erträgnisses zum Grunde zu legen.
2) Die Anordnungen der §§ 21. und 22. des a. h. Patentes vom 29. Oktober 1849 über die Einhebung der Einkommensteuer von den stehenden Bezügen der IIten Klasse, sind auf die von solchen Bezügen für das Jahr, welches mit 1. November 1856 beginnt, und am 31. Oktober 1857 endet fälligen Beträge anzuwenden.
3) Die Zinsen und Renten der IIIten Klasse, welche der Verpflichtung des Bezugsberechtigen zur Einbekennung unterliegen, sind für das Verw. Jahr 1857 nach dem Stande des Vermögens und Einkommens vom 31. Oktober 1856 einzubekennen.
4) Die Uibernahme, Prüfung und Richtigstellung der Bekenntnisse und Anzeigen für die Einkommensteuer, dann die Festsetzung der Steuergebühr liegt der k. k. Kreisbehörde (Ringplatz N. 263/4 im 1ten Stocke rückwärts) ob, dagegen steht die Entscheidung über die Rekurse gegen die Steuerbemessung der k. k. Kreisbehörde, der hohen k. k. Finanz-Landes-Direktion in Krakau zu; endlich
5) Zur Uiberreichung der Bekenntnisse über das Einkommen und zu jener der Anzeigen über stehende Bezüge, wird mit Hinweisung auf den § 32 des a. h. Patentes vom 29. Oktober 1849 und auf die Bestimmung der Vollzugs-Vorschrift von 11. Jänner 1850 die Frist bis 31. Dezember 1856 bestimmt.

Die zur Ausfertigung der Bekennntnisse und Anzeigen erforderlichen vorgedrukten Fassionsblankete sind bey der hierortigen Grundämtern vorräthig, und werden den Partheyen unentgeldlich verabfolgt.

Gleichzeitig wird den Steuerpflichtigen in Erinnerung gebracht, dass sie ihre Bekenntnisse nach dem besten Wissen und Gewissen auszufertigen haben.

Derjenige, der in den Bekenntnissen, ein der Steuer unterliegendes Einkommen verschweigt, oder dadurch, dass er die Fassion zur gehörigen Zeit, zu überreichen unterlässt, sich oder einen andern der angeordneten Steuer zu entziehen sucht, oder in der Fassion die für die Steuerbemessung erheblichen Umstände in der Art unrichtig angiebt, dass dadurch die Steuer gänzlich umgangen, oder mit einem minderen, als dem vorschriftsmässigen Betrage bemessen wurde, wird nach § 33. des Einkommensteuergesetzes mit dem dreifachen Betrage desjenigen Betrages, um dem die Steuergebühr verkürzt, oder der Gefahr der Verkürzung ausgesetzt wurde, gestraft.

Schlüsslich wird noch bemerkt, dass in dem Falle, als die Einkommensteuer Gebühren für das Verw. Jahr 1857 nicht vor dem Verfalle der ersten Einzahlungsrate die bis Ende Jänner 1857 zur Vorschreibung gelangen könnten, bis zur Auftheilung der neuen Schuldigkeit die Einhebung und zwangsweise Eintreibung dieser Steuer im Grunde des von hieraus unterm 17. Juli 1854 Z. 4444 kundgemachten hohen Finanz-Ministerial-Dekretes von 26. Juny 1854 Z. 21,328—2040 nach der Gebühr des Vorjahres statt zu finden hat.

Von der k. k. Kreisbehörde.

Krakau am 10. November 1856.

---

**Obwieszczenie.**

***tyczące się podatku dochodowego w mieście Krakowie na rok administracyjny 1857.***

Według najwyższego patentu z dnia 14 października 1856 r. dekretem wysokiego ministerstwa finansów z d. 23 października 1856 do L. 16,993 F. M. nadesłanego, opłacony będzie podatek dochodowy w roku 1857 według tego samego wymiaru i według tych samych rozporządzeń, które na rok administracyjny 1856 przepisane były, z tém najwyższem zastrzeżeniem, że gdyby okazała się potrzeba zaprowadzenia zmian jakich w stałem opodatkowaniu w ciągu roku admin. 1857, takowe zmiany w tymże samym roku 1857 w wykonanie wprowadzone będą.

Gdy jednak zasady do wymiaru podatku od dochodów na rok administracyjny 1857 zmianie ulegną, przeto wysokie c. k. Ministerstwo finansów dekretem na wstępie powołanym rozporządziło; jak następuje:

1) Za podstawę do fasyj dochodu I klasy na rok adm. 1857 mają służyć dochody i wydatki z roku 1854 1855 i 1856, w celu wyrachowania czystego dochodu z przecięcia wypadającego.
2) Przepisy §§. 21 i 22 najwyższego patentu z d. 29 października 1849 r. pod względem pobierania podatku dochodowego od dochodów stałych II klasy wydane, mają równie być zastosowane do kwot przypadających z tychże dochodów w roku administracyjnym poczynającym się z dniem 1 listopada 1856 r. a kończącym się z dniem 31 października 1857 r.
3) Czynsze i renty III klasy ulegające zobowiązaniu wyznania takowych przez uprawnionego do pobierania na rok adm. 1857, mają być wyznane stosownie do stanu majątku i przychodu od dnia 31 października 1856 r, wyrachowanego.
4) Odbieranie, sprawdzenie i prostowanie fasyj i doniesień co do podatku od dochodu jak równie ustanowienie należytości podatkowéj należy do c. k. władzy obwodowéj (w głównym rynku w kamienicy pod liczbą 263/4 na pierwszém piętrze od tyłu) rozpoznawanie i rozstrzyganie zaś rekursów przeciwwymiarowi podatku przez c. k. władzę obwodową uskutecznionemu, do wysokiej c. k. Dyrekcyi finansów krajowych w Krakowie; nakoniec
5) Do podawania fasyj dochodu i doniesień o dochodach stałych przy odwołaniu się do § 32 najwyższego patentu z dnia 29 października 1849 roku i przepisu rozporządzenia wykonawczego z dnia 11 stycznia 1850 r. wyznaczony zostaje termin do d. 31 grudnia 1856 r.

Blankiety drukowane do wypisania fasyj i doniesień posłużyć mające, znajdują się w tutejszych urzędach obwodowych miejskich, i takowe stronom bezpłatnie udzielane będą.

Równocześnie przypomina się obowiązanym, iż wyznania swoje mają zamieszczać w fasyi według swojéj najlepszej wiedzy i sumienności. Ktoby w fasyi wczasie właściwym siebie lub kogo innego usiłował uwolnić od podatku przepisanego, lub też w fasyi okoliczności na wymiar podatku wpływające w ten sposób niedokładnie przedstawił, iżby przez to podatek albo wcale został pominięty, lub też w mniejszéj ilości był wymierzony niż przepis wymaga, ten ukarany zostanie w myśl §. 33 prawa o podatku dochodowym karą pieniężną wyrównywającą trzy razy wziętéj kwocie, o którą należytość podatkowa zmniejszoną lub na niebezpieczeństwo zmniejszenia wystawioną została.

W końcu nadmienia się jeszcze, iż w przypadku, gdyby należytości podatku od dochodu na rok adm. 1857 niemogły być rozpisane przed dniem płatności pierwszéj raty, to jest do końca Stycznia 1857, wtedy aż do rozpisania nowéj należytości, pobór i przymusowe ściąganie takowéj w moc dekretu Wysokiego Ministerstwa Finansów z dnia 26 Czerwca 1854 r. do L. 21328 – 2040 przez Władzę obwodową pod dniem 17 Lipca 1854 r. L. 4444 ogłoszonego, według należytości roku zeszłego następować będzie.

Z c. k. Władzy Obwodowéj

Kraków dnia 10 Listopada 1856.

---

(2335) **Konkurs-Ausschreibung.** (2-3)

[Nro. 28,281.] Bei der k. k. Finanz-Prokuratur in Krakau ist eine in der Concretalstatus der Kanzlei Offiziale der Finanz-Landes-Direcktion gehörige Dienststelle dieser Dienstkathegorie mit dem Gehalte jährlicher 700 fl. CM. erledigt und diese oder im Falle einer graduellen Vorrückung im Concretalstatus, eine mit dem Gehalte von 600 fl. oder 500 fl. zu besetzen.

Bewerber haben ihre gehörig documentirten Gesuche unter Nachweisung der zurückgelegten Studien, der vollkommenen Kenntniss des Manipulationsdienstes, der bisher geleisteten Dienste und erworbenen Geschäftskenntnisse, des sittlichen und politischen Wohlverhaltens, der Kenntniss der polnischen oder einer anderen slavischen Sprache, unter Angabe ob und in welchem Grade sie mit einem und welchem Beamten der Krakauer Finanz-Prokuratur oder einem und welchem Finanz-Beamten des Krakauer Verwaltungsgebiethes überhaupt verwandt oder verschwägert sind, im vorgeschriebenen Dienstwege bis 18en Dezember 1856 bei dem Präsidium der k. k. Finanz-Landes-Direction in Krakau einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Krakau am 3en November 1856.

---

(2332) **Einberufungs-Edict.** (2-3)

[Z. 29,898.] Von der k. k. Landes-Regierung des Krakauer Gebiethes werden die Israeliten und Brüder Samuel Lazar und Jakob Spingarn aus Krakau, welche sich unbefugt in Amerika aufhalten, durch das gegenwärtige Edikt zur Rückkehr nach Krakau oder Rechtfertigung ihrer unbefugten Abwesenheit in der vom Tage der Einschaltung dieses Edikts in der Lemberger Zeitung zu rechnenden Frist vom 6. November mit dem Bedeuten aufgefordert, dass nach Verlauf dieser Frist gegen dieselben nach dem a. h. Patente vom 24. März 1852 werde verfahren werden.

Von der k. k. Landes-Regierung.

Krakau den 2ten November 1856.

---

(2379) **Kundmachung.** (2-3)

**wegen Lieferung des Bedarfes an Schreib- und Druckpapier für die k. k. Finanz-Landes-Direkzion in Krakau und die ihr untergeordneten Behörden und Aemter auf das Verwaltungsjahr 1857.**

Die k. k. Finanz-Landes-Direkzion in Krakau benöthiget für sich, und die ihr untergeordneten Finanz-Behörden und Aemter im Laufe des V. J. 1856 bis Ende Oktober 1857 folgende Schreib- und Druckpapiergattungen, in den beiläufig angegebenen Mengen:

| | | Format Breite (Wiener-Zoll) | Format Höhe (Wiener-Zoll) |
|---|---|---|---|
| 2479 | d. i. Zwei Tausend Vierhundert Neun und Siebzig Riess Kleinkonzept-Maschinen Schreibpapier | 17 | 13½ |
| 2639 | d. i. Zwei Tausend Sechs Hundert Neun und Dreissig Riess Grosskonzept-Maschienen-Schreibpapier | 18½ | 15 |
| 677 | d. i. Sechshundert Sieben und Siebzig Riess klein Median-Konzept-Maschienen-Schreibpapier | 22 | 16½ |
| 170 | d. i. Einhundert Siebzig Riess Gross-Median-Konzept-Maschinen-Schreibpapier | 23 | 17 |
| 215 | d. i. Zweihundert Fünfzehn Riess Klein-Regal-Konzept-Maschinen-Schreib-Papier | 24 | 18½ |
| 62 | d. i. Zwei und Sechzig Riess Gross-Regal-Konzept-Maschinen-Schreibpapier | 26 | 19 |
| 54 | d. i. Vier und Fünfzig Riess Imperial-Konzept-Maschinen-Schreibpapier | 29 | 21½ |
| 955 | d. i. Neun Hundert Fünf und Fünfzig Riess Klein-Kanzlei-Maschinen-Schreibpapier | 17 | 13½ |
| 120 | d. i Einhundert Zwanzig Riess Gross-Kanzlei-Maschinen-Schreibpapier | 18½ | 15 |
| 20 | d. i. Zwanzig Riess Klein-Median-Kanzlei-Maschinen-Schreibpapier | 22 | 16½ |
| 13 | d i. Dreizehn Riess Gross-Median-Kanzlei-Schreibpapier | 23 | 17 |
| 11 | d. i. Eilf Riess Klein-Regal-Kanzlei-Maschinen-Schreibpapier | 24 | 18½ |
| 7 | d. i. Sieben Riess Gross-Regal-Kanzlei-Maschinen-Schreibpapier | 26 | 19 |
| 5 | d. i. Fünf Riess Imperial-Kanzlei-Maschinen-Schreibpapier | 29 | 21½ |
| 31 | d. i. Ein und Dreissig Riess Klein-Fein-Post-Papier | 17 | 13½ |
| 1 | d. i. Ein Riess Gross-Fein-Postpapier | 18½ | 15 |
| 2 | d i. Zwei Riess Median-Fein-Velin- (Lithographiepapier) | 22½ | 19 |
| 180 | d. i. Ein Hundert Achtzig Riess Klein-Pack-Papier | 24 | 18½ |
| 163 | d. i. Ein Hundert Drei und Sechzig Riess Gross-Packpapier | 30 | 21 |
| 113 | d. i. Ein Hundert Dreizehn Riess Couvert-Papier | 18½ | 15 |
| 16 | d. i. Sechszehn Riess Fliesspapier | 18½ | 15 |
| 8 | d. i. Acht Riess Grosspackpapier geschöpftes | 30 | 21 |

Zur Sicherstellung dieser Papierlieferung wird eine Konkurrenzverhandlung mittelst Offerten bei der k. k. Finanz-Landes-Direkzion in Krakau eröfnet.

Die Offerten sind versiegelt mit dem unten bestimmten Angelde, oder mit dem legalen Beweise, dass dasselbe bei einer Aerarialkasse zu diesem Behufe erlegt worden ist, unter Anschluss von vier Musterbögen jeder zu dieser Lieferung angebothenen Papiergattung bis einschliessig den 10. Dezember 1856 bei der k. k. Finanz-Landes-Direkzion in Krakau zu überreichen und mit der Aufschrift: „Anboth zur Papierlieferung für V. J. 1857“ zu bezeichnen.

Nach Ablauf des oben festgesezten Konkurrenztermines d. i nach dem 10. Dezember 1856 werden keine Offerten mehr angenommen.

Die Unterschriften der Offerenten sind mit dem Vor- und Zunamen, Charakter und dem Aufenthaltsorte deutlich anzusetzen.

Die Offerten haben die ausdrückliche Erklärung zu enthalten. dass der Offerent sich den Lizitazionsbedingnissen unbedingt unterziehe. — Die Eröffnung der Offerten geschieht in Gegenwart der hiezu bestimmten Komission.

Die Lizitazionsbedingnisse sind folgende:

1) Die k. k. Finanz-Landes-Direkzion behält sich die Wahl vor entweder die ganze offerirte Papiermenge oder nur einen Theil hievon und zwar sowohl bezüglich der verschiedenen Papiergattungen als auch in Absicht auf die Menge von jeder Gattung anzunehmen oder zurückzuweisen.
2) Nach Umständen werden auch Offerten auf einen Theil einer oder mehrerer Papiergattungen berücksichtigt werden.
3) Von den nach der Wahl der k. k. Finanz-Landes-Direkzion angenommenen Quantitäten ist der auf ein Vierteljahr entfallende Theil vorhinein im Laufe des ersten Monates eines jeden Quartals für das I. Quartal aber binnen 14 Tagen nach erfolgter Zustellung der Bestättigung des Lieferungsanbothes auf Kosten des Unternehmers an das k. k. Oekonomat der k. k. Finanz-Landes-Direkzion abzuliefern.
4) Die offerirten Papiere sind sowohl der Quantität als der Gattung nach genau um die Preise in CMze nach dem Zwanzig-Gulden-Fusse in Ziffern und Buchstaben in dem Offerte auszudrücken.
5) Die Qualität des abzuliefernden Papieres muss genau mit den von von Lieferanten vorgelegten von der k. k. Finanz-Landes-Direkzion gewählten, hiernach bezeichneten, und dem Lieferanten zukommenden Musterbögen übereinstimmen. Auch können Musterbögen von den bisher verwendeten Papiergattungen bei dem k. k. Finanz-Landes-Direkzions-Oekonomate eingesehen werden. Sämmtliche Papiergattungen müssen aus Leinhadern und ohne Beimischung von fremden Stoffen haltbar und dauerhaft verfertigt sein, wie auch die angegebene Höhe und Breite genau enthalten.
6) Wird ein Angeld von fünf Perzenten des proponirten Preises eer Angebothenen Quantität gefordert, welches entweder im Baaren oder in öffentlichen nach dem leztbekannten Wiener-Börsekurse (u. g. in Staatsschuldverschreibungen der beiden Lottoanlehen von den Jahren 1834 und 1839 zwar auch nach dem Börsekurse jedoch nicht über den Nominalbetrag) zu berechnenden österreichischen Staatsobligazionen, in Galizischen Pfandbriefen (es versteht sich von selbst, dass lezteren so wie allen auf den Ueberbringer lautenden Obligazionen die Coupons und der Talon angeschlossen sein müssen) oder aber in Kassanweisungen zu leisten ist. Dieses Angeld muss bei einer Aerialkasse deponirt und der den Zweck der Hinterlegung desselben genau bezeichnende Depositenschein der Kassa dem Offert angeschlossen werden Offerte ohne diesen Depositen-Schein oder ohne die oben geforderte Erklärung, dass der Offerent den Lizitazionsbedingnissen sich unbedingt unterziehe, werden nicht berücksichtigt werden.
7) Ebenso wenig wird auf Offerte Rücksicht genommen wergen, welche abweichende Nebenbedingnisse enthalten, diese mögen nun die Quantität des Papieres oder die Zeit der Ablieferung betreffen.
8) Die Entscheidung wird über eingeholte Genehmigung des h. k. k. Finanz-Ministeriums erfolgen, daher die Offerenten bis dahin für ihre Anbothe verbindlich bleiben.
9) Die Depositenscheine werden bis zur Bestättigung oder Zurückweisung der Anbothe zur Sicherheit des Aerars zurückbehalten werden, wo sodann das deponirte Angeld im ersten Falle in die mit dem zehnten Theile des ganzen Lieferungsbetrages zu leistende Caution eingerechnet, oder im anderen Falle sogleich zugestellt werden wird.
10) Diese Caution, welche auf die in dem Absatze 6 der Lizitazionsbedingnisse angegebene Art geleistet werden muss und womit der Lieferant für alle aus dem Vertrage entspringenden direkten Ersatzleistungen zu haften sich verpflichtet, hat bis zur gänzlichen Erfüllung der unternommenen Lieferungsverbindlichkeiten erliegen zu bleiben, wo sie sodann gleich ausgefolgt werden wird.
11) Ueber jede geschehene und annehmbar befundene einzelne Theillieferung, ist eine besondere Rechnung zu legen, und es wird der dafür entfallendede Vergütigungsbetrag gegen klassenmässig gestempelte von den zur Uebername des Papieres berufenen Oberbeamten koramisirte Quittung sogleich ausgezahlt werden.
12) Die Zurückstellung der Angelde zu den Offerten welche nicht berücksichtigt oder nicht annehmbar befunden werden, die Auszahlung der Vergütungsbeträge für geschehene und annehmbar befundene Lieferungen, dann die Zurückstellung der Kautionen nach gänzlicher Erfüllung der Vertragsverbindlichkeiten geschieht an die Offerenten und Lieferanten selbst, oder an deren legal sich als solche ausweisenden Bevollmächtigten. Die diessfälligen von den Machtgebern eigenhändig zu unterfertigenden, und von der Personalgerichtsbarkeit derselben zu legalisirenden Vollmachten müssen aber jedes einzelne dieser Geschäfte besonders bezeichnen.
13) Die Ablieferung des Papiers hat vollzählig zu geschehen, das ist, der Riess Papier muss zwanzig Bücher, und ein Buch beim Schreibpapier vier und zwanzig Bögen enthalten, und alle Gattungen müssen ohne Beifügung irgend eines Ausschusses geliefert werden.

Die Schreibpapiere müssen in einzelnen Riessen, jeder Riess mit zwei Einlagsbögen versehen (welche jedoch zu der Anzahl von 480 Bögen, aus denen ein Riess zu bestehen hat, nicht gerechnet werden dürfen) und mit Bindfäden gebunden sein.

14) Da es nicht möglich ist, jede einzelne Lieferung sogleich bei der Abstellung bogenweise durchzugehen und die allenfällige schlechte Qualität oder den Abgang des Papiers zu entdecken, so werden bei der Uebernahme einer jeden Lieferung von der Uebernahmskommission sogleich einige einzelne Riesse ausgeschieden, genau durchgesehen und überzählt werden, deren Befund sodann für die ganze Lieferung in der Art zum Massstabe zu dienen haben wird, dass wenn z. B. bei einer Ueberzählung von drei Riessen ein Abgang von zwei Büchern erhoben worden wäre für eine Lieferung von 60 Riessen ein Abgang von 40 Büchern angenommen werden würde. Jedoch bleibt es dem Ermessen der Uebernahms-Kommission anheimgestellt, wenn sie Gründe hiefür zu haben glaubt auch die ganze jedesmahlige Ablieferung genau durchzusehen und zu überzählen.
15) Alle Streitigkeiten, welche gegen das Erkänntniss der Uebernahmskommission, die aus den zwei Oeconomats-Ober-Beamten oder den sie vertretenden Individuen zu bestehen hat, über die Annehmbarkeit einer einzelnen ganzen oder theilweisen Lieferung entstehen sollten, werden durch eine von der Finanz-Landes-Direkzion zu bestimmende Kommission nach erfolgter Einvernehmung von Sachverständigen und des Lieferanten oder seines Bevollmächtigten entschieden werden, welcher Entscheidung ohne weitere Berufung Folge geleistet werden muss. Sollte gegen den Lieferanten entschieden werden, so hat derselbe auch nebstbei die allenfälligen Kosten dieser Kommission zu bestreiten.
16) Der auf die oben bemerkte Art erhobene Abgang oder das wegen schlechter Quantität oder sonstiger Mängel zurückgestossene Papier muss durch vollkommen qualitätmässiges mit dem Musterbogen genau übereinstimmendes Papier von derselben Gattung längstens innerhalb der Frist von vier Wochen ersezt werden, wozu der Lieferant insbesondere verpflichtet wird.
17) Der Lieferant ist gehalten nach Umständen auch mehr Papier als er erstanden hat um den Erstehungspreis zu liefern, und zwar über vorläufige vierwöffentliche Aufforderung, welche nach dem Erachten der Finanz-Landes-Direkzion zu jeder Zeit geschehen kann und zwar bis zu der Menge des vierten Theiles der ihm überlassenen und von ihm übernommenen Lieferung. — Dagegen wird dem Lieferanten zugesichert, dass nicht weniger als die ihm überlassene Lieferungs-Quantität des von der Finanz-Landes-Direkzion benöthigten Papieres abgenommen werden wird.
18) Wird jede Vertragsverbindlichkeit als eine Hauptbedingung des Vertrages erklärt. — Wenn eine oder die andere Bedingung nicht genau zugehalten oder erfüllt werden sollte, so wird die k. k. Finanz-Landes-Direkzion berechtigt sein, den Vertrag entweder als gebrochen anzusehen, und die fernere Lieferung auf Kosten und Gefahr des kontraktbrüchigen Lieferanten einer Relizitazion auszusetzen, oder den Lieferanten zur genauen Zuhaltung der eingegangenen Vertragsverpflichtungen zu verhalten, oder aber das erforderliche Papier ausser dem Wege der Konkurenz durch freien Handeinkauf ohne Einvernehmung des Lieferanten um welch' immer bestehende beliebige Preise beischaffen zu lassen ohne dass der Unternehmer gegen die getroffene Wahl des aushilfsweise beizuschaffen nothwendig gewordenen Papieres oder gegen die für dasselbe zugestandene Preise die geringste Einwendung zu machen berechtigt ist. — Ferner soll der Finanz-Landes-Direkzion das Recht zustehen, den hieraus dem allerhöchsten Aerar allenfalls erwachsenen Schaden aus der Kauzion und dem übrigen, wo immer vorfindigen Vermögen des kontraktbrüchigen Lieferanten einzubringen. dagegen soll der Kontrahent auf die hiedurch etwa erzielten Vortheil keinen Anspruch haben.
19) Werden dem bestättigten Lieferanten alle Rechtsmittel freigelassen, die er aus dem Vertrage gegen das allerhöchste Aerar in Anwendung bringen zu können vermeint.
20) Ueber dieses Lieferungsgeschäft wird ein Vertrag ausgefertigt werden, dessen klassenmässige Stemplung der Lieferant aus Eigenem zu bestreiten hat.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direkzion.

Krakau am 10. November 1856.

---

(2353) **Konkursausschreibung.** (3)

[Z. 151.] Zur Besetzung der bei dem k. k. Bezirksamte in Jaworzno mit dem 1. Dezember 1856 in Erledigung kommenden Tagschreibersstelle mit dem Taggelde von 45 kr. CMze wird hiemit der Konkurs ausgeschrieben.

Bewerber um diese Stelle. die der deutschen und polnischen Sprache vollkommen mächtig sind, haben ihre eigenhändig geschriebenen Gesuche, mit der Nachweisung ihrer etwaigen Studien, geleisteten Dienste und ihres Verhaltens versehen, dem k. k. Bezirksvorsteher in Jaworzno vorzulegen.

Jaworzno den 11. November 1856.

(2387) **Edict.** (1-3)

[Z. 5450.] Vom Neu-Sandecer k. k. Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens der Fr. Gabriele de Skałkowskie Wierzbiętowa landtäflichen Miteigenthümerinn der ehemals der Gabriele und Alexandre Skałkowskie jetzt der Gabriele Wierzbiętowa und den Alexander Żelazowskischen Erben gehörigen Antheile des im Sandezer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 1. Pag. 309. vorkommenden Gutes Przyszowa namentlich der Antheile Podoszczyzna und Nidekówka auch Hortulania Pitagorska genannt Behufs der Zuweisung des mit Erlass der k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission vom 14. Mai 1855 Z. 3048. für obige Guts Antheile bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 1061 fl. 50 kr. C. M., diejenigen denen ein Hypotekarrecht auf den genannten Gütern zusteht hiemit, aufgefordert ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 30. Dezember 1856. beim k. k. Kreis-Gerichte in Neu-Sandez schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro.) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; und dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5. des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8ten November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes
Neu-Sandez am 5. November 1856.

---

(2372) **Konkursausschreibung.** (2-3)

[Nr. 14850.] Zur Besetzung der bei dem k. k. Bezirks-Amte in Rozwadów erledigten Amtsdienersgehilfenstelle mit der Löhnung von 216 fl CMze wird hiemit der Concurs auf 4 Wochen von der 3. Einschaltung in das Amtsblatt der Zeitung „Czas" angerechnet, ausgeschrieben.

Um diese Civil-Dienstposten welche im Grunde kais. Verordnung v. 9ten Dezember 1853 [Nr. 266 Stk. LXXXIX des Reichs-Ges.-Blatt.] ausschliesslich für Militär-Personen vorbehalten sind, können sich auch bereits bei k. k. Behörden und Aemtern wirklich angestellte Gehilfen bewerben, und haben ihre mit dem letzten Anstellungsdekrete und einer von dem gegenwärtigen Amtsvorsteher bezüglich der Befähigung, Verwendung und Moralität ausgefüllten Qualifikations-Tabelle belegten Kompetenzgesuche innerhalb der Konkursfrist mittelst ihrer vorgesetzten Behörden an den betreffenden Herrn Bezirks-Amts-Vorsteher einzurrichen.

Von der k. k. Kreisbehörde.
Rzeszów 10. November 1856.

---

(2384) **Edict.** (2-3)

[N. 11,485.] Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens der Frau Eleonora Elkan von Elkansberg Behufs der Zuweisung des mit Erlass der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission vom 7. April 1856 Z. 1424 für die im Tarnower Kreise lib. Dom. 335 pag. 2. liegenden Güter Tuszow nationale, Plawo, Plawska wola, Czernien, Przykop, Padzw nationale, Zarownie, Hyki, Dębiaki, Grochow, Babule, Ostrow, Piechoty, Zaslany, Tuszov Colonie, Josephsdorf, Reichsheim, Ostrow Colonie, Schoemanger Colonie, Hohenbach, Czaykowa, Zachwiejow, Padew Colonie bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 82,294 fl. 25 kr. CM., diejenigen denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht hiemit, aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 15. Jänner 1857 bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Kapitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Kapital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; dass er bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne § 5. des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Kapital überwiesen worden, oder im Sinne des § 27. des kais Patentes vom 8 November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Tarnow den 21. Oktober 1856.

---

(2388) **Edict.** (1-3)

[Nr. 6188.] Vom k. k. Neu-Sandezer Kreisgerichte wird dem dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Kasimir Sojecki und im Todesfalle denselben dessen dem Namen, Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben Herr Peter Dzierżek Krzyniecki wegen Löschung aus den Gütern Poręba wyżnia der Summe pr. 3,500 fl. K. M. S. N. G. bei diesem k. k. Kreisgerichte unterm 10ten Oktober 1856 Z. 6188 Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagfahrt zur mündlichen Verhandlung auf den 11. Februar 1857 um 10 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreis-Gericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Landes und Gerichts Advokaten J. U. Dr. Bersohn mit Substituirung des Landes und Gerichts Advokaten J. U. Dr. Pawlikowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten errinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder einen andern Sachwalter zu bestellen, und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmässigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Kreisgerichte
Neu-Sandez den 5ten November 1856.

---

(2383) **Edict.** (1-3)

[N. 9,905] Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird den dem Wohnorte nach unbekannten Josefa de Sroczyńskie Bukowska, Angela de Sroczyńskie Głębocka, Ferdinand Sroczyński, Franz Sroczyński, endlich Ludwika Sroczyńska und im Falle der Todes derselben, deren unbekannten Erben mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es haben wider dieselben die minderjährigen Eigenthümer von Swiebodzin Hr. Stan. Kotarski und Frau Maria Kotarska im Vertrettung ihrer Mutter und Vormünderin Frau Kunegunde Kotarska so dann die mindejährige Marie Magdalena Bukowska in Vertrettung ihrer Mutter und Vormünderin Frau Maria Tretter, endlich der Hr. Marian Sroczyński und die Frau Ewa Sroczyńska vereheliche Jordanowa Eigenthümer von Bolesław Tarnower Kreises wegen Extabulierung aus den Gütern Bolesław mit den Attinenzien Pawłow, Błonie, Tonie, Kanna, Koziorowska, Kawęcin, Świebodzin, Świebodzka Wola, Bercznica, Zachruście, Grądy, Bór und Wola Grądzka des in Betreff derselben Güter am 26ten Juni 1802 abgeschlossenen, bis znr Tilgung der Summe 70,000 flpol. auszudehnenden Pachtvertrages ein Extabulations-Gesuch angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 8ten Jänner 1857 um 10 Uhr Vormittags hiergerichts bestimmt wird.

Da der Aufenthaltsort der Belangten nicht bekannt ist, so hat das k. k. Kreis-Gericht zu Tarnow zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Landes- und Gerichts-Advokaten Dr. Serda mit Substituirung des Herrn Landes- und Gerichts-Advokaten Dr. Rutowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung weiter verhandelt werden wird.

Durch dieses Edikt werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Kreis-Gerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmässigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Aus dem Rathe dds k. k. Kreisgerichte
Tarnow den 1ten Oktober 1856.

---

(2386) **Ankündigung.** (1-3)

[Nr. 19,568.] Wegen Erbauung der neuen $114\frac{2}{6}$ Klafter langen Sattelbrücke über den Skawa-Fluss bei Zator, und Herstellung der Geländer auf den beiderseitigen Zufahrtsdämmen, wozu das Bau-Materiale sammt dem Eisenzeug bereits auf dem Bauplatze grösstentheils erliegt, wird am 10en Dezember 1856 in der Zatorer Magistrats-Kanzlei um 10 Uhr Vormitttags die k. kreisbehördliche Sicherstellungs-Behandlung stattfinden.

Die diesfälligen Herstellungskosten betragen mit Ausschluss der beiderseitigen Zufahrtsdämme, welche abgesondert und eingeleitet werden:

| | | | |
|---|---|---|---|
| a) für die Herstellung der Brücke mit Einschluss des noch beizugebenden Holzes und Eisenwerkes | 7734 fl. | $33\frac{1}{4}$ | kr. |
| b) für die Herstellung der 6 Eisbrecher ebenso | 342 „ | $49\frac{1}{4}$ | „ |
| c) für die Herstellung der Geländer ebenso | 492 „ | 54 | „ |
| d) an Grundentschädigung für Material-Depot und Arbeitsplätze | 20 „ | — | „ |
| Zusammen | 8590 „ | $16\frac{2}{4}$ | „ |

Davon sind mit Beginn der Verhandlung von jedem Lizitanten 5% mit 429 fl. 30 kr. als Vadium zu erlegen, welches sodann von dem Ersteher bis auf 859 fl. als 10% Kaution von dem obigen Betrage zu ergänzen sein wird.

Vor und während der Verhandlung können auch vorschriftsmässig ausgefertigte und mit dem obigen Vadium versehene schriftliche Offerte überreicht werden.

Mangelhaft ausgefertigte oder nach der geschlossenen Sicherstellungs-Verhandlung überreichte Offerte werden dagegen nicht angenommen.

Die weiteren Bedingnisse als auch die Baubehelfe können jederzeit bei der k. k. Kreisbehörde als auch bei der Verhandlung angesehen werden.

Von der k. k. Kreishehörde.
Wadowice am 10en November.

---

(2336) **Edikt** (2-3)

[N. 3565.] Vom dem k. k. Rzeszower Kreisgerichte wird der, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Vinzenz Wyszkowski mit diesem Edicte bekannt gemacht, dass aus Anlass der vom Anton Gozdowicz unterm 20. August 1856 z. Z. 3565 wider denselben wegen Löschung des aus der grösseren Summe von 1500 Dukaten herrührenden über den Antheil des Gutes Rokszawa dom. 72 p. 48 n. 13 on. intabulirten Restbetrags von 1023 Dukaten ausgetragenen Klage, zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 15ten Jänner 1857 um 10 Uhr V. M. anberaumt wurde.

Da der Wohnort des belangten Vinzenz Wyszkowski unbekannt ist, so wird derselbe zu dieser Rechtsstreit Jos. Dr. Reiner mit Substituirung des Gerichts-Advokaten Dr Rybicki auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der Klage Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Kreisgerichte.
Rzeszow am 28en Oktober 1856.

---

(2381) **Edict.** (1-3)

[N. 9482.] Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird der dem Leben und Aufenthalte nach unbekannten Barbara Lenartowicz und Ignatz Cząstecki und für den Fall ihres Todes ihre dem Namen und Aufenthalte nach unbekannten Erben mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben die Fr. Angela Wnorowska geb. Miłkowska in Sachen wegen Löschung des den Belangten zukommenden $\frac{1}{6}$ und $\frac{1}{6}$ Theiles der in Lastenstande des Gutantheils Dobrociesz dom. 51 p. 149 n. 3 on. haftenden Summen pr. 16,285 fl. und 20,000 flp. eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagsatzung zur mündlicher Verhandlung auf den 8. Jänner 1857 um 10 Uhr Vormittags anberaumt worden ist.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekant ist, so hat das k. k. Kreis Gericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesiegen Landes und Gerichts Adwokaten Dr. Kaczkowski mit Substituirung des Adwokaten Dr. Jarocki als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Landrechte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmässigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Kreisgerichte.
Tarnow den 2ten Obtober 1856.

---

**Edict.** (2382-1-3)

[N. 9903.] Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird den dem Wohnorte nach unbekannten Titus, Constantinus, Magdalena und Sophie Benoe und in Falle des Todes derselben deren unbekannten Erben mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben der mindj. Aleksander Sliwiński Eigenthümer von Kosocice Bochniaer Kreises in Vertretung seiner Vormundschaft, die Fr. Johanna Skibińska wegen Extabulirung aus den Gütern Kossocice, Strzałkowice und Soboniowice eine Sume von 2646 flpol. $1\frac{3}{4}$ gr. s. N. G. ein Extabulationsgesuch angebracht und um richtliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 8ten Jänner 1857 um 10 Uhr Vormittags bestimmt wird.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreis-Gericht Tarnów zu deren Vertretung und auf Gefahr und Kosten den hiesiegen Landes und Gerichtsadwokaten Dr. Kaczkowski mit Unterstellung des Advocaten Dr. Jarocki als Curatorbestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgericht anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmässigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Kreisgerichte.
Tarnów den 1. Oktober 1856.

---

(2347) **Edict.** (2-3)

[Nr. 4160.] Vom Neu-Sandezer k. k. Kreisgerichte wird dem dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Vinzenz Witwicki und dessen dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben wie auch sämmtlichen dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Personen, welche zu der vom Josef Witwicki unterm 10. Juli 1792 als bestellter Sequester der Gutshälfte von Poręba dolna verschriebenen sequestratorischen Caution pr. 573 flp. 8 gr. irgend welche Rechte zu haben vermeinen, mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben Peter Dzierżek Krzyniecki wegen Löschung der über der Gutshälfte von Poręba dolna Dem. 65 pag. 325. n. on. 15. haftenden sequestratorischen Caution pr. 573 flp. 8 gr. Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagfahrt auf den 28. Jänner 1857 um 10 Uhr Vormittags anberäumt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Landes- und Gerichts-Advokaten Dr. Pawlikowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Kreis-Gerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmässigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichte.
Neu-Sandec den 27. Oktober 1856.

---

(2333) **Koncurs-Ausschreibung.** (3)

[N. 17,456.] Zur Besetzung der in Erledigung gekommenen mit dem jährlichen Bezuge von Vier Hundert (400) Gulden in CM. verbundenen Oświęcimer Kreisrabbinersstelle für die Dauer von drei Jahren wird der Konkurs bis zum 15. Dezember 1856 mit dem Beisatze ausgeschrieben, dass die Bewerber um diesen Posten in Gemässheit des mit dem Gubernial-Erlasse vom 10 Februar 1837, Z. 45.422 bekannt gegebenen hohen Hofkanzlei-Dekrets vom 7. Juli 1836, Z. 17,719, über die an einer inländischen Lehranstalt zurückgelegten philosophischen Studien und insbesondere auch über die Pädagogik, dann über ihre allfällige bisherige Verwendung im Rabbinatwesen und über ihr moralisches Betragen glaubwürdige Zeugnisse beizubringen und ihre wohl instruirten Gesuche in der obbestimmten Konkursfrist an das k. k. Bezirksamt in Oświęcim einzubringen haben.

Diese Konkursausschreibung wird mit dem weitern Beifügen zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass nach Ausgang der dreijährigen Periode bei entsprechender Verwendung die Bestätigung für eine weitere Dauer keinem Anstande unterliegen wird.

K. k Kreisbehörde Wadowice am 30. Oktober 1856.

---

(2315) **Edict.** (3)

[Nr. 4642.] In den, die Streitsache des Peter Dębiński Klägers einerseits, wieder den Sequester Herrn Onufrim Wolski andererseits, wegen Rechnungslage von den Einkünften der zur Befriedigung der durch Hiazinth Fredro ersiegten Summe von 60,000 fl. pol. c. s. c. sequestrirten, im Wadowicer Kreise liegenden Güter Strzyzów, für die Zeit vom 24. Juni 1795 bis 24. Juni 1797 betreffenden Zivilakten des ehemaligen k. k. Tarnower Landrechtes wurden folgende auf den Namen der Herrschaft Strzyżów Wadowicer Kreises für geleistete Korn und Haferlieferungen ausgestellten 4% Kriegsdarlehenobligationen als:

1) Kriegsdarlehensobligazionen ddto Lemberg 26. August 1793. Z. 248 auf . . . . . . . . 10 fl. — kr. Rheinisch
2) Kriegsdarlehens-Obligazionen ddto Lemberg 1. März 1794. Z. 1446 auf 44 fl. 30 kr. Rheinisch
3) Kriegsdarlehens-Obligazionen ddto Lemberg 12. Mai 1795. Z. 7628 auf 48 fl. 30 kr. Rheinisch
4) Kriegsdarlehens-Obligazionen ddto Lemberg 18ten Hornung 1796. Z. 6779 auf . . . . . . . . . . . 49 fl. 36 kr. Rheinisch
ferners
5) Die 5% auf den Namen der Herrschaft Dąbrówka und Strzyżów für Dominikalsteuer- und der Dominical-Militär-Quartierbeitrag für das Jahr 1796 ausgestellte Kriegsdarlehens-Obligazion pr. 188 fl $14\frac{6}{8}$ kr.

Indem diese Obligazionen gleichzeitig der k. k. Krakauer Landeshauptkasse als gerichtlichen Depositenamte zur Aufbewahrung übergeben werden, werden im Sinne des hohen Hofkanzleidekretes vom 18. Mai 1825 alle diejenigen welche auf diese Obligazionen ein Recht zu haben vermeinen, mittelst gegenwärtigen Edict aufgefordert binnen einer Frist von Einem Jahre 6 Wochen und 3 Tagen ihre Ansprüche bei diesem k. k. Landesgerichte um so gewisser darzuthun, widrigens dieselben nach Ablauf dieser Frist als erblos erklärt und dem Kadukfonde eingeantwortet werden würden.

Krakau am 15. Oktober 1856.

---

(2346) **Edikt.** (2-3)

[Z. 4424.] Von dem k. k. Krakauer städt. deleg. Bezirks-Gerichte in Civilsachen wird bekannt gemacht, dass Leslaus Łukaszewicz gewesener Buchhändler in Krakau am 4. September 1855 zu Teresienstadt ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben sei.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf seine Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle Diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen einem Jahre, von dem unten gesetzten Tage gerechnet, bei diesem Gerichte anzumelden, und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft, für welche inzwischen Herr Landesadvokat Dr. Mraczek als Verlassenschafts-Curator bestellt worden ist, mit Jenen, die sich weder erbserklärt und ihren Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der nicht eingetretene Theil der Verlassenschaft aber, oder wenn sich Niemand erbserklärt hätte, die ganze Verlassenschaft vom Staate als Erblos eingezogen würde. — Krakau am 6. November 1856.

---

(2356) **Kundmachung** (2-3)

[Z. 10203.] Vom Tarnower k. k. Kreis- als Handelsgerichte, wird kundgemacht, dass Herr Mayer Eduard Kehlmann, die Firma „M. E. Kehlmann" für eine Eisenwaaren-Handlung am 20. August 1856 protokulirt habe.

Aus dem Rathe des k. k. Kreis- als Handelsgerichte.
Tarnow den 1. Oktober 1856.

---

(2371) **Kundmachung.** (1-3)

[Z. 9969.] Vom Tarnower k. k. Kreis- als Handels-Gerichte wird kundgemacht, dass Josef Schiff die Firma „Josef Schiff" für eine Eisenwaarenhandlung am 20ten August 1856 protokolirt habe. — Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Tarnow am 1. Oktober 1856.

---

(2370) **Kundmachung.** (1-3)

[Z. 9968.] Vom Tarnower k. k. Kreis- als Handels-Gerichte wird kundgemacht, dass Moses David Stieglitz die Firma „M. D. Stieglitz" für eine gemischte Waarenhandlung am 20. August 1856 protokollirt habe.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Tarnow am 1. Oktober 1856.

---

(2375) **Kundmachung.** (3)

4 Reitpferde fehlerfrei, vollkommen vertraut, gut zugeritten, darunter 3 Stutten als vortreffliche Mutterstutten.

Apfelschimmel-Stutte ohne Zeichen, 9 Jahr alt, 16Faust hoch.

Lichtbraune Stutte mit Stern, 9 Jahr alt, 16 Faust hoch, beide englischer Rasse.

Apfelschimmel-Stutte ohne Zeichen, 7 Jahr alt, 16 Faust 1 Zoll hoch.

Schwarzbrauner Wallach mit Stern, 5 Jakr alt, 16 Faust hoch, beide Meklenburger Gestütpferde.

**Wagenpferde.**

Weichselbrauner Wąllach, mit Blümel der hintere linke Faust, an der Krone weiss, 7 Jahr alt 15 Faust hoch.

Honigschimmel Wallach ohne Zeichen, 5 Jahr alt, 14 Faust 3 Zoll 2 Strich hoch, beide polnische Gestütpferde, vertraut gute Jucker.

Jene Pferde sind in der Johannis-Gasse Nr. 487 bis 25. November d. J. zum verkaufen zur jeden Stunde zu sehen.

Krakau am 15 November 1856.

---

(2330) **Edict.** (3)

[Z. 4,255.] Von dem k. k. städt. deleg. Bezirks-Gerichte in Civilsachen zu Krakau wird bekannt gemacht, das Josef Mężyński am 20. December 1854 zu Krakau ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben sei.

Da in Folge der Verzichtleistung auf diese Erbschaft der nächsten Verwandten des Josef Mężyński, Stanislaus Mężyński und Alexandra Wagner geb. Mężyńska diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf seine Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle Diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen Einem Jahre, von dem unten gesetzten Tage gerechnet, bei diesem Gerichte anzumelden, und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft, für welche inzwischen H. Adv. Dr. Zyblikiewicz als Verlassenschafts-Curator bestellt worden ist, mit Jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft aber, oder wenn sich Niemand erbserklärt hätte, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen würde.

Krakau am 8. Oktober 1856.

---

(2352) **Edict.** (2-3)

[Nr. 3696.] Vom k. k. Bezirksamte Wojnicz wird der zu Zamoście sub HNro 17 konskribirte, im Jahre 1832 geborne und unbefugt abwesende militärpflichtige Hersch Reinkraut hiermit aufgefordert, sich binnen 4 Wochen hieramts zu melden, indem er sonstens als Rekrutirungsflüchtling behandelt werden würde. — Wojnicz am 6. November 1856.

Antoni Kłobukowski Redaktor odpowiedzialny. — w Drukarni Czasu. — Czapliński Antoni zarządzca drukarni.